

Uvažamo preko kooperacij, kompenzacij, maloobmejnega prometa in direktnega izvoza

V svojem poslovanju že krepko občutimo posledice nezavidljivega gospodarskega položaja, v katerem se je znašla Jugoslavija. Položaj Papirnice Vevče lahko povsem enačimo s položajem naše države:

- močna uvozna odvisnost za zagotavljanje nemotene proizvodnje,
- prenizek izvoz za sprotno zagotavljanje potrebnega uvoza,
- precejšnje devizne obveznosti za povračilo inozemskih kreditov,
- neugodne cene na svetovnem trgu za naše proizvode.

V drugem četrtletju smo doživeli tudi nekaj sprememb, ki so občutno vplivale na položaj normalne oskrbe iz uvoza.

Pri kooperacijskem poslu s tovarno OBIR (ki je naš glavni vir oskrbe s sulfatno celulozo iglavcev) v želji za redno preskrbo s to osnovno surovino preveč »hlastamo« na uvozni plati. Izvozne naloge iz teh poslov pa na žalost preveč počasi odpremljamo. Prenizke cene enostavnih papirjev v izvozu ne zagotavljajo primerne uvozne oskrbe, zato smo bili prisiljeni v kritičnih obdobjih nabavljati celulozo iz Obirja tudi za »sveže« (oskubljene) devize iz rednih prilivov. Razmerje 1:1 je k sreči obveljalo še nekaj časa.

Pri kompenzaciji s Poljsko smo zaradi zavlačevanja dogovorov na poljski strani sorazmerno pozno sklenili pogodbo za letos, tako da je — po odpremah naših papirjev — sulfatna celuloza precej pozno startala. Izpad te celuloze smo pokrili z dobavami enake celuloze, ki so nam jo zagotovili naši partnerji iz grafične industrije, katerim pa smo se morali zavezati za dobavo papirja. Takšne aranžmaje bomo morali v prihodnje opustiti, ker nam domače obveze motijo izvozno proizvodnjo, obenem pa so »tuji« aranžmaji za nabavo celuloze običajno občutno dražji od naših.

Pri maloobmejnem prometu z Italijo smo tudi doživeli v začetku aprila hudo poslabšanje, saj se je odstotek doseženega izvoznega priliva, katerega smo lahko uporabili za uvoz, zmanjšal za 20% (od nekdanjih 100% na 80%). Praktično lahko torej računamo, da nam ta oblika priliva zdaj le 70% priliva, saj gre kar 10% za neizogibno režijo pri

teh poslih. Tokrat nam je velik časovni zamik med realizacijo izvoza in aktiviranjem priliva za uvoz prišel prav, saj smo imeli precej rezerve iz prvega četrtletja, tako da italijanskih materialov ni manjkalo.

Povsem drugačen položaj pa je bil pri nabavi reprodukcijskih materialov, ki jih moramo uvažati iz oskubljenih prilivov klasičnega izvoza. Iz teh sredstev smo morali v tem času poravnati precej starih obveznosti in sicer:

- terminski nakup deviz za celulozo v lanskem juliju,
- plačilo obresti za vse devizne kredite za PS 5 (odplačilo glavnice nam je banka zaenkrat odložila),
- plačilo obresti za lanskeletni ADRIA kredit,
- plačevanje deviznega dolga železnici za stroške inozemskih vozarin (to obveznost po odloku ZIS iz lanskega julija smo dotlej odpravili na stran, vendar smo bili opozorjeni, da nas neizpolnjevanje bilokatero od naštetih obveznosti lahko privede do blokacije računa in s tem do popolne ustavitve uvoza).

V drugem četrtletju smo nekajkrat s prepozno dobavo uvoznih materialov povzročili motnje v proizvodnji. Pomanjkanje deviznih sredstev na našem računu, nelikvidnost poslovnih bank ob zagotovljenih (naših) lastnih devizah, zaostrovanje dobavnih pogojev prodajalcev, odvisnost od manj zavzetih uvoznikov in dobaviteljev, negotovosti ob prevelikem številu posrednikov so glavna opravčila za nastali položaj. Z ustreznim planiranjem, s primerno disciplino za izvršitev dogovorjenih programov, s pra-

vočasnim predvidevanjem morebitnih zastojev in z večjo zavzetostjo vseh sodelujočih se bo mogoče podobnim primerom v prihodnosti izogniti.

Skromna devizna sredstva od našega izvoza so nam »pomagali« potrošiti tudi nekateri naši dobavitelji, ki so nas letos »uspešno« prisilili, da smo jim — ali uvažali surovine za njihove produkte (škrob, lak za tapete), ali pa jim nakazali devize za zagotovitev oskrbe (Sava — gumirano-

nje valjev, avto gume, Ravne — noži).

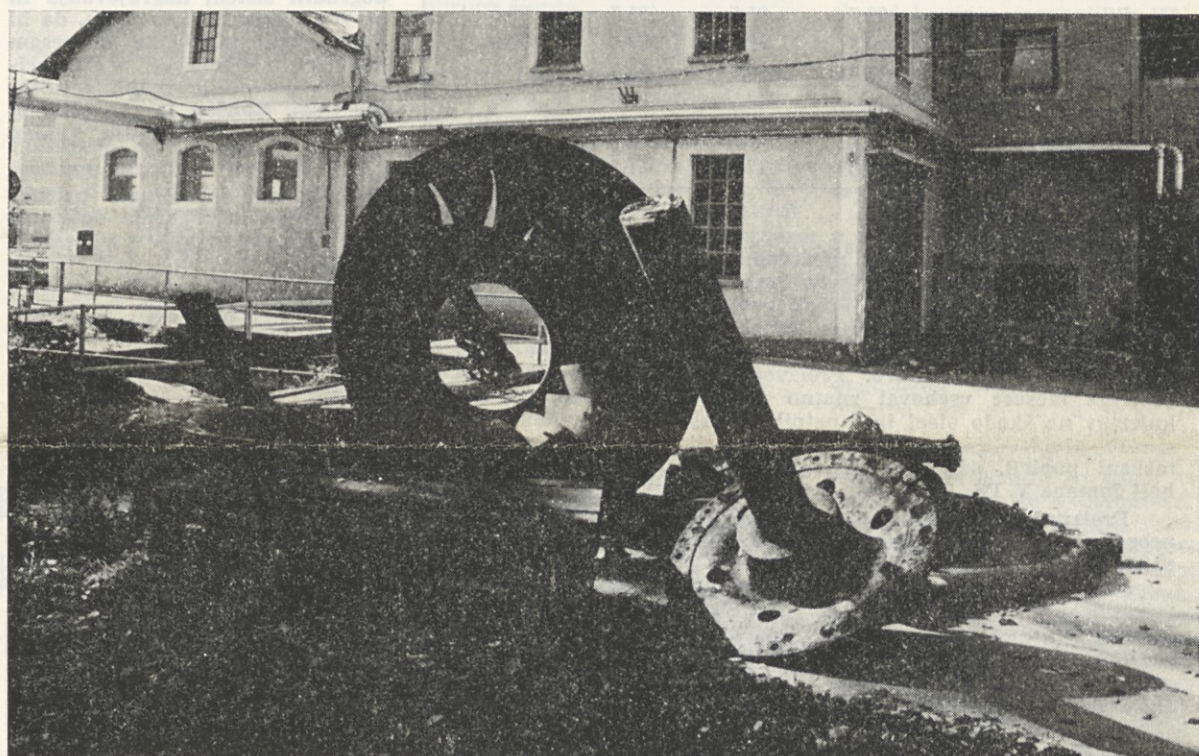
No, tudi mi smo se malo »naslonili« na naše partnerje, ki so nam preskrbeli nad 4500 ton celuloze, 10,5 ton barv za tapete, 12 ton optičnih belil, nakazali pa tudi 95.000 \$.

Devizno »bero« pa smo si še povečali z ustreznimi aranžmaji za združevanje deviz, ki so pa v teh časih čedalje bolj neugodni, vendar brez njih ne bi mogli ustvariti prepotrebnega uvoza in

izpolnjevati najbolj perečih deviznih obveznosti.

Nabava surovin s klirinškega področja je v prvem polletju potekala v glavnem brez večjih težav, z izjemo nenapovedanega zastojanja pri dobavah češkega kaolina. Pripomniti pa velja, da so materiali iz klirinškega področja čedalje dražji, saj tečaj obračunskega dolarja zelo uspešno »lovi« tečaj ameriškega dolarja.

Marjan Kopecky

Pred Janezijo čaka demontirana turbina Vevče levi breg na odvoz v Litostroj, kjer jo bodo obnovili tako, da bo zopet uporabna in nam bo dajala dragocene kilovate

Z znanjem do boljšega dela

PALETIZIRANJE PAPIRJA V TOZD GRAFIČNI PAPIR

Pri izdelavi izvoznih palet se za zaščito vogalov vstavljajo namesto lesenih lepenčni robniki. Na to idejo je prišel avtor tega koristnega predloga MIRO ŠKVORC zaradi pomanjkanja lesa in žičnikov. Ta način se je izkazal kot hitrejši, lažji, boljši in cenejši.

Na osnovi dejanskih podatkov ugotovljena gospodarska korist znaša v letu 1982 454.843.—din. V naslednjih letih bo gospodarska korist še večja, ker bo izvoza več in se bo ta izboljšava še v večji meri uporabljala.

Po našem samoupravnem sporazumu je bila na komisiji za inovacije ta izboljšava okarakterizirana kot koristen predlog, za katerega se avtorju prizna plačilo nagrade za enoletno ustvarjeno gospodarsko korist. Pri tem se vsiljuje dilema, koliko je to sploh pravilno. Določila samoupravnega sporazuma o izumih, tehničnih izboljšavah in koristnih predlogih bi morali boljše precizirati, ali pa bi moral strokovni team bolje odločati o tem. Če je predlog potrjen kot inovacija, gre namreč avtorju plačilo nagrade 5 let na osnovi dejanske izračunane gospodarske koristi (za vsako leto posebej).

Izplačilo nagrade, ki jo je za avtorja tega zelo dobrega koristnega predloga potrdil delavski svet TOZD Grafični papir, znaša 15.369.—din.

NADOMESTILO KLOBUČEVIN PRI ROČNI IZDELAVI PAPIRJA

Avtor tega predloga JOŽE KRESNIK je pri ročni izdelavi

papirja razmišljal, kako bi volneno klobučevino, ki je draga in je na domačem tržišču sploh ni moč dobiti, nadomestil s kakšnim drugim materialom. Poizkusil je z domačo penasto gumo, katere cena je v primerjavi z volneno klobučevino komaj omembe vredna. Tudi, ko so poizkušali z volneno klobučevino iz Medvod, se le-ta ni obnesla, penasto gumo pa lahko uporabljajo za vse vrste papirjev, razen za tanke pisalne, za katere še vedno uporabljajo italijansko klobučevino, vendar je te uporabe le 10%.

Predlog je izredno umesten, saj bi v primeru, da bi še naprej morali uporabljati uvožene klobučevine, bili prisiljeni razpravljati celo o obstoju RIP. Jasno pa je, da kljub inovaciji RIP ne posluje pozitivno, vendar njegova izguba ni takšna, da bi jo bilo vredno jemati kaj resneje.

Izračunan letni prihranek pri tej inovaciji je 1.163.980.—din, pri tem pa ne smemo pozabiti na 13.059.—dolarjev deviznega prihranka.

Predlog je bil po samoupravnem sporazumu opredeljen kot koristen predlog, ker gre za zamenjavo materiala, višina nagrade pa je bila po sklepu delavskega sveta TOZD Tehnični papir izplačana v enkratnem znesku 24.972.—din.

SPREMENBA POVEZAVE MAGNETNEGA SITA IN SILOSA ZA APNO V KUHINJI PREMAZNEGA STROJA

Namesto fiksne povezave pri pripravi apna za satin belo mešanico v premazni kuhinji sta avtorja te izboljšave ANDREJ ZAPUŠEK in HUSE ABDIČ uvedla fleksibilno povezavo. S tem je odpadlo črpanje apnene suspenzije s 3 KW črpalko, ki je prej obratovala približno 10 ur dnevno tekom celega leta. Prečrpanje ni več potrebno, ker je sedaj magnetno sito povezano s silosom preko novega nastavka in gibljive cevi z ravno pravšnjo višinsko razliko, da odtok ni problematičen. Poleg prihranka električne energije (ker se črpalka ne uporablja več) je pri delu v kuhinji premaznega stroja tudi manjši hrup, apno je hitreje presejano in še boljše izkoristek je, ker je kot vse kaže pri prečrpanju precej apna steklo v kanal.

Gospodarska korist je izračunana na osnovi prihranka el. energije in znaša 23.282.—din letno, predlog pa je bil po samoupravnem sporazumu opredeljen kot tehnična izboljšava in se zato prihranek obračunava pet let za vsako leto posebej. Za leto (Nadaljevanje na 3. strani)

Apel vam, dragi naši upokojeenci

V Papirnici Vevče želimo urediti v prostorih ateljeja muzejsko sobo z zbirko, ki naj bi s svojimi eksponati simbolizirala bogato vevško papirniško tradicijo. Prepričani smo, da je v vaših domovih, na podstrešjih, v raznih pozabljenih predalih in omarah prav gotovo še dosti predmetov, ki vas spominjajo na leta, ki ste jih vi ali pa celo vaše matere in očetje preživeli v vevški papirnici. Razni vzorci papirja s starimi vodnimi znaki, diplome, pohvale, odlikovanja, fotografije in predmeti, ki so pred časom

sodili k izdelavi papirja, bi muzejsko zbirko vevškega papirništva lepo obogatili. Vanjo lahko prav vi, naši upokojeenci, veliko prispevate. Stvari, ki imajo že muzejsko vrednost in ste jih pripravljene prispevati v našo skupno muzejsko zbirko v tovarni, prinesite na vodstvo tozda Veta, ki je za opremo muzejske sobe zadolženo. Glede na starost in vrednost prinešenih predmetov boste prejeli tudi primerno praktično nagrado. Pričakujemo, da se boste odzvali našemu povabilu in prošnji.

Gibanje proizvodnje v mesecu avgustu 1983

TOZD TEHNIČNI PAPIR

	Doseženo		Plan 83 φ mes.	Indeks doseganja plana	
	VIII. 83	φ I.—VIII. 83		VIII. 83	φ I.—VIII. 83
1. Proizvodnja:					
Papir skupaj ton	2.821	2.812	2.732	103,2	102,9
— od tega klasični papirji	1.461	1.516	1.599	91,4	94,8
— od tega premazani papirji	1.360	1.296	1.133	120,0	114,4
Lesovina ton	376	336	417	90,2	80,6
El. energija Mwh	3.026	3.697	3.750	80,7	98,6
2. Izvoz: ton	1.349	1.379	1.417	95,2	97,3
\$	984.537	910.725	1.057.167	93,1	86,1
3. Izkoriščenost zmogljivosti papirnih ter premaznega stroja:					
	VIII. 83	φ I.—VIII. 83	φ 1. 82	Plan 83	
II. PS	96,2	93,2	93,0	93,2	
III. PS	97,3	92,1	92,1	91,8	
IV. PS	93,7	91,5	91,7	88,6	
PS skupaj:	95,7	92,3	92,6	90,9	
PRS	73,3	65,5	66,3		
4. Izmet v %:					
klasični pap.	13,2	13,5	12,1	13,1	
premazani pap.	20,0	17,3	21,2		

Glede na to, da je bila v mesecu avgustu dosežena v letošnjem letu najvišja bruto proizvodnja v tozdu Tehnični papir, neto proizvodnja ni visoka, saj je dosegla le poprečno količino preteklih mesecev. Vzrok temu je predvsem povečana zaloga nedovršene proizvodnje konec meseca avgusta za ca. 250 ton, tako da bodo rezultati meseca avgusta vidni delno šele v mesecu septembru. Proizvodni program je glede na pretekle mesece vseboval znatno več bankpost papirjev ter kulerjev na škodo ofset in tapetnih papirjev. V programu premazne proizvodnje so daleč prevladovali obojestransko premazani papirji, saj so enostransko premazani papirji vedno bolj domena V. PS.

Proizvodnja lesovine je bila glede na sestavo proizvodnega programa v avgustu dokaj visoka, planirane pa kljub temu ni dosegla.

TOZD GRAFIČNI PAPIR

	Doseženo		Plan 83 φ mes.	Indeks doseganja plana	
	VIII. 83	φ I.—VIII. 83		VIII. 83	φ I.—VIII. 83
1. Proizvodnja papirja ton:	3.760	3.323	3.065	122,7	108,4
2. Izvoz: ton	1.677	1.243	1.500	111,8	82,9
\$	989.671	704.966	1.101.167	89,9	64,0
3. Izkoriščenost zmogljivosti V. PS :					
Stopnja v %	89,7	84,2	82,9		
4. Izmet v %:	8,4	13,0	15,6		

Izredno nizek izmet in zastoji ter maksimalno možno število obratovnih dni so v največji meri vplivali na letos najvišje doseženo proizvodnjo v mesecu avgustu. In če k temu prištejemo še dokaj ugodne izvozne rezultate, ki so bili povežani z zahtevnejšim proizvodnim programom, je rezultat še toliko boljši. V primerjavi s preteklimi meseci smo namreč izdelali bistveno več premazanih papirjev.

TOZD VETA

	Doseženo		Plan 83 φ mes.	Indeks doseganja plana	
	VIII. 83	φ I.—VIII. 83		VIII. 83	φ I.—VIII. 83
rolie	349.936	285.340	291.667	120,0	97,8
lepilo	12.380	10.299	16.667	74,2	61,8

V mesecu avgustu je bilo izdelano rekordno število rolic tapet, na kar je v precejšnji meri vplival manj razdrobljen proizvodni program kot posledica proizvodnje za izvoz v ZSSR ter večja proizvodnja grobovlaknatih tapet.

KLEPET V UREDNIŠTVU:

Skupne službe morajo resnično biti strokovne službe temeljnih organizacij

Tov. Ana Selan je s 1. januarjem letos prevzela v Papirnici Vevče odgovorne naloge vodje delovne skupnosti skupnih služb. Do lanskega leta ta dela niso bila posebej opredeljena, saj so se opravljala združeno s funkcijo direktorja delovne organizacije in vodjo kadrovske službe. S spremembo statuta pa smo naloge vodja kadrovske službe in organizacijski del koordinacije posameznih služb v delovni skupnosti opredelili skupaj v nalogah vodje delovne skupnosti skupnih služb.

Tov. Selanova, vodenje delovne skupnosti v Papirnici Vevče ste prevzeli resnično v najmanj ugodnih gospodarskih razmerah naše družbe, ki seveda vpliva na delo delovne skupnosti, saj je treba uvesti veliko novosti, kadrovske in organizacijske spremembe, spremeriti odnos do dela, dograditi sistem nagrajevanja in še vrsto stvari z namenom, da bi DSS resnično služila interesom delavcev v temeljnih organizacijah za doseganje večjih rezultatov dela. Kakšen je vaš osnovni cilj ob uresničevanju nalog DSS?

Veliko jih je; strnem pa naj jih pod geslom: »samo delo nas lahko izvleče iz težav« v naslednje:

— opraviti naloge, ki so rak-rana Papirnice Vevče že nekaj let (razvid del in nalog, razporejanje dohodka in čistega dohodka, nagrajevanje...);

— urediti delo skupnih služb tako, da bodo delavci temeljnih organizacij spoznali, da skupne službe niso same sebi namen, temveč so resnično njihove strokovne službe;

— uskladiti samoupravne splošne akte z zakoni in družbenimi dogovori in jih izvajati tako, da se bodo pravice in obveznosti vseh zaposlenih odmerjale z enakimi merili.

Veliko funkcij je zajetih v delu delovne skupnosti, od čuvanja premoženja, čiščenja, ekspedita, telefonije, informiranja, kadrovanja, izobraževanja, organizacije, sociale do financ, nagrajevanja in planiranja.

Ob vašem več kot polletnem delu pri nas lahko vidimo, da vsa področja dobro obvladate. Verjetno je to posledica tako izobraževanja kot delovne prakse. Bi hoteli zaupati našim bralcem, kaj vse ste delali pred prihodom v papirnico?

Končala sem pedagoško akademijo, smer matematika — fizika. Kot večina takratnih študentov sem si kruh za vsak naslednji dan zaslužila z inštruiranjem in že takrat sem spoznala, da je zastavljene cilje možno doseči le z marljivim in vztrajnim delom.

Po končanem študiju sem 10 let poučevala, tri leta pa bila pomočnik ravnatelja na osnovni šoli. To so bila najlepša leta mojega dela, saj delo z mladimi ostane človeku za vselej v prijetnem spominu. Ker sem želela, da bi učenci matematiko res znali, je bilo potrebno veliko dodatnega dela v času izven pouka, torej v mojem prostem času. V šoli sem takorekoč preživela vse dni v pozne popoldanske ure in ker me je doma čakalo še pregledovanje zvezkov in priprave za naslednji dan, sem bila s šolo zaposlena ves dan.

Iz prosvete sem odšla z namenom, da bi se nekoliko razbremenila in da bi mi popoldnevi ostali za družino in zame. Zaposlila sem se v turistično gostinski dejavnosti v skupnih službah kot referent za kadre in izobraževanje, nato pa za organizacijo in nagrajevanje. Ker mi je znanja iz tega področja manjkalo, sem iskala različno literaturo,

obiskovala seminarje, končno pa sem se vpisala na drugo stopnjo Visoke šole za organizacijo dela in diplomirala s področja organizacije in nagrajevanja.

Vodenje kadrovske splošne službe sem prevzela v manjši delovni organizaciji, kjer za posamezne naloge ni bilo ustreznih delavcev in sem zato morala vsa dela na tem področju strokovno sama pokrivati. Ta način dela je zahteval ogromno sprotnega izobraževanja, bil pa je odlična delovna praksa za moje sedanje delo. To je namreč področje, na katerem se stalno nekaj spreminja, dopolnjuje in nobena šola ne more dati takega znanja, da bi človek lahko uspešno opravljal naloge brez stalnega spremljanja številne literature.

Ana Selan

Precej dobro poznavanje vseh področij dela skupnih služb mi je pomagalo, da sem v papirnici lahko hitro ugotovila, kaj je potrebno spremeniti oziroma dopolniti in kje je potrebno najprej pričeti z delom.

Kako naj bi delavci v tozdih spoznali, da delovna skupnost ni sama sebi namen, saj predstavlja dele temeljnih organizacij, ki so združile določene naloge v tej organizacijski enoti, da bi jih laže in predvsem bolj smotrno opravljale?

Delo delovne skupnosti mora biti bolj strokovno z manj administrativnega zapisovanja samih dejstev. Strokovni predlogi morajo biti izdelani na osnovi analize dela in poslovanja. Delo, ki že nekaj let teče po istem sistemu brez novih organizacijskih prijemov, zapisovanje velikega števila podatkov, za katere ne vemo, za kaj naj jih porabimo in komu naj bi sploh služili, nekaterih prepotrebni pa ni ali jih ne uporabljamo, mislim, da ni strokovno delo. Delo skupnih služb naj bi potekalo približno takole: zbiranje podatkov, analiziranje teh, pripravljanje informacij in predlogov za ukrepanje oziroma odločanje z utemeljenimi obrazložitvami. Prevladuje pa napačno mišljenje nekaterih v temeljnih organizacijah, da pri tem njihovo sodelovanje ni potrebno. Pravi in pravočasni podatki ter razmišljanje o vseh novih predlogih in rešitvah morajo prihajati zlasti od vodstvenih delavcev v temeljnih organizacijah.

Določene zakonske novosti na področju delovnih razmerij nas zavezujejo — tudi delavce v TOZD seveda — da odpravimo nekatere slabosti preteklega časa. Vsaka sprememba pa je seveda zelo težavna in nalet na začetku na negativni odmev pri ljudeh. Kako Vevčani s svojo dolgoletno tradicijo reagirajo ob njih?

Res je, da skoraj vsak nov predlog naleti na takle odgovor: »Tega pri nas ne moremo spreminiti, na Vevčah že ves čas delamo tako...«. Mislim pa, da je

to samo začetek. Delavci so nezaupljivi do vsake spremembe. Ko pa ugotovijo, kaj hočemo z njo doseči oziroma izboljšati, nezaupljivost preneha.

Ni dvoma, da je nagrajevanje po delu eno osrednjih vprašanj samoupravljanja; vemo, da če je nagrajevanje po delu dobro urejeno, je s tem rešen tudi važen del odnosov v proizvodnji. Pozbili pa smo v naši praksi že na poskuse, da se človekovo delo vrednoti tudi z drugimi merili, ne le z denarnimi. Kako je na Vevčah z moralno-psihološkimi vidiki motiviranja delavcev za boljše delo?

Z dosedanjim sistemom nagrajevanja ne moremo biti zadovoljni, ker vsebuje številne pomanjkljivosti, kot so:

— vrednotenje posameznih lastnosti delavca namesto nalog, ki jih opravlja;

— pavšalizem pri nagrajevanju kot odsev nedograjenega sistema in njegove subjektivizacije;

— za enako delo — različno plačilo.

Take in podobne napake sigurno zmanjšujejo moralne in psihološke motive delavcev, tako da o teh motivih skoraj ne moremo govoriti. Žal je pri nas še vedno (ali pa vedno bolj) tako, da je delavčeva stimulacija njegov osebni dohodek, zato moramo nov sistem nagrajevanja urediti tako, da bodo višje vrednotene bolj sestavljene naloge, pogoji dela, v katerih se delo opravlja, napori, da pa bo delavec nagrajen za opravljeno količino, kakovost in gospodarnost v skladu z opravljenim delom. Šele tako urejeno nagrajevanje je osnova, da se pri delavcih razvijejo tudi nematerialni motivi za delo.

Ob tej priliki naj povem še to, da s skupno komisijo pripravljamo razvid del in nalog po enotni metodologiji, vzporedno pa tudi novo vrednotenje del in nalog. Skušali bomo odpraviti nekatere anomalije, ki so nastajale prav zaradi vrednotenja lastnosti delavca namesto delovnih nalog. Najteže pri tem je bilo priti do tega, da člani komisije resnično ugotavljajo zahtevnost dela in popolnoma odmislijo delavca, ki te naloge opravlja. Ugotavljanje uspešnosti delavca je namreč naslednja faza nagrajevanja in seveda po drugih merilih.

Če bomo uspeli vpeljati tak sistem nagrajevanja, da bodo delavci za enako delo prejeli enako plačilo, da bo delavec za več in boljše delo bolje nagrajen in obratno, bo s tem pri delavcih rasla tudi delovna zavest in pravičen odnos do dela.

Morda bi nam še sami povedali kaj, česar ne znam ali pa sem pozabila vprašati?

Tudi delovno skupnost čakajo dodatne naloge, če hočemo uresničiti cilje gospodarske stabilizacije.

Ustrezna zaposlitev delavcev, permanentno izobraževanje za delovne naloge, ki jih opravljajo, izboljšanje kadrovske strukture zaposlenih z dodatnim šolanjem v skladu s cilji poslovanja je koristno naloženo kapital, ki se bo bogato obrestoval.

Naj zaključek izznemi tako, da sem v Papirnici Vevče zadovoljna, da so papirničarji prijetni sodelavci, v večini primerov pripravljani sodelovati, če so naloge zastavljene tako, da niso same sebi namen. S takim sodelovanjem bomo lahko odpravili pomanjkljivosti, ki jih ugotavljamo.

Tovarišica Selanova, hvala za pogovor.

Vida B.

Z znanjem do boljšega dela

(Nadaljevanje s 1. strani)

1982 si avtorja po sklepu delavškega sveta TOZD Tehnični papir delila nagrado 2355.—din.

IZBOLJŠAVA MEHANIZMA VKLOPILNEGA SISTEMA ZAGONSKIH SKLOPK PRI II. IN III. PS

Strokovni team je bil enotnega mnenja, da je ta izboljšava avtorjev MIOBRAGA ŽIVKOVIČA in pokojnega IVANA PETERCA zelo koristna, saj omogoča uporabo že dotrajanih obročev, življenjska doba predelanih obročev se je podaljšala, zamenjava je hitrejša, pri tem pa prihranimo material in čas. Predlog je bil obravnavan že v lanskem letu, vendar je bil odložen do sprejetja novega samoupravnega sporazuma (stari sporazum je dovoljeval za pavšalne nagrade le minimalne zneske, ta izboljšava pa je bi-

la po mnenju strokovnega teama vredna več, čeprav se dejanske gospodarske koristi ne da izračunati).

Obratovanje predelanih vklaplinskih sistemov je brezhibno. Ker ni več obrabe drsnih sigmentov in tako ni več kovinskega prahu, je sklopka neprimerno čistejša, cena ležajev pa je malenkostna glede na ceno vklaplinskega mehanizma, ki je bil po nekajmesečni uporabi samo še za na odpad.

Izračun ni bil možen, zato je komisija za inovacije predlagala pavšalno nagrado za to tehnično izboljšavo v vrednosti po 4000.—din za vsakega avtorja.

VGRADITEV VARNOSTNEGA ZATIČA PRI DVIŽNI FORMATNI MIZI

Pri tej izboljšavi gre za zavarovanje dvignjene formatne kon-

strukcije stroja pred spustom na tla. Mehanizem za dviganje formatne mize je hidravlični z vgrajeno regulacijo dviganja in spuščanja. Ob odvozu polnih palet papirja je formatna miza v zgornjem položaju, ob tem pa varnost ni bila popolna. Avtor predloga CIRIL ZUPANČIČ je predlagal vgraditev varnostnih zatičev, ki bi služili kot varnostno držalo formatne mize v dvignjenem položaju.

Izračun prihranka ni bil možen, zato je komisija za inovacije predlagala pavšalno nagrado v višini 3000.—din.

VGRADITEV DODATNEGA VALJA PRI GAUFRIRNEM STROJU

Avtor DRAGO ŽAGAR je pri gaufrirnem stroju vstavil dodatni valj, s čimer je možno pri večji pazljivosti dela doseči manj izmeta in tudi pogoji dela so se izboljšali.

Izračun ni bil možen in komisija za inovacije je predlagala pavšalno nagrado v višini 4000.—din, ki jo je delavski svet TOZD Veta potrdil.

IZDELAVA ZAŠČITE NA II. FLEVO TISKARSKEM STROJU

Po rekonstrukciji II. flexo tiskarskega stroja se je pojavil problem pretoka oziroma preliivanja barv preko barvnih korit. Avtorji koristnega predloga: ZVONE HRIBAR, SLAVKO TRENTIČ, ANTON PEŠEC in FRANC POTOČAR so izdelali zaščite, ki so pretok ene barve v drugo korito onemogočile.

Izračun prihranka ni bil možen in predlagana je bila pavšalna nagrada v znesku 14.000.—din, ki si jo avtorji delijo.

Naši tesarji, Jože Marolt, Lovro Jereb in Vinko Kozjek so za danes zaključili z delom, ki je bilo po nasmehu sodeč uspešno

Dopolnujemo izkušnje z novimi spoznanji

Tehnologija odkriva aktivno stališče človeka do prirode, neposredni produkcijski proces njegovega življenja in s tem tudi njegove družbene razmere, v katerih živi ter duhovne predstave, ki izvirajo iz njih.

Tako je zapisal Karl Marx v svojem Kapitalu in tako danes ugotavljamo, da je ustvarjalnost, ki razvija sodobno tehnologijo, eden glavnih vzvodov za povečanje produktivnosti družbenega dela in s tem krepitve materialne podlage združenega dela in naših samoupravnih odnosov. Stalno povečanje produktivnosti dela je edina osnova celotnega gospodarskega razvoja, krepitev materialnega in socialnega položaja slehernega posameznika in učinkovitega reševanja mnogih bistvenih vprašanj v razvoju naše družbe.

V ta prizadevanja se vključujemo tudi člani društev izumiteljev in avtorjev tehničnih izboljšav na območju naše občine Ljubljana Moste-Polje. Osnovni namen delovanja društev je spodbujanje in razširjanje inventivnosti med vsemi zaposlenimi. Člani društev skušamo poleg ostalih družbenopolitičnih organizacij ustvariti pogoje za razvoj tako imenovane množične inventivne dejavnosti, s katero razumemo vključevanje in sodelovanje najširšega kroga delavcev v inovacijskem procesu. Za to dejavnost je značilno, da delavci ob svojem rednem delu neprestano iščejo nove možnosti za dvig produktivnosti v neposrednem delovnem okolju.

Kljub temu, da je bilo v preteklosti doseženih nekaj vidnih rezultatov, z doseženim nismo in ne moremo biti zadovoljni, saj vemo, da o množičnosti ne moremo govoriti in da je inovacijska dejavnost pretežno naključna, da se pojavlja samo v nekaterih okoljih in to v tistih, v katerih delujejo delavci, ki so zainteresirani za inovacijsko de-

javnost in ki so pripravljeni delati na tem področju.

Prvi korak k organizirani in načrtovani množični inventivni dejavnosti naj bi bila objava odprtih, nerešenih problemov. Predvsem je treba ugotoviti, kateri problemi najbolj zavirajo rast produktivnosti, razvoj poslovanja, ogrožajo varnost delavcev in povzročajo škodo okolju. Za povečanje dohodka v združenem delu je reševanje teh problemov pogosto pomembnejše od inovacijskih vlaganj. Zbrane nerešene probleme je potrebno na najprimernejši način objaviti in predstaviti.

Pri tem je potrebno upoštevati obstoječi organizacijski predpis, ki obravnava postopek objave razpisov tehničnih in organizacijskih problemov in njihove obravnave. Vsaka TOZD naj bi vsaj enkrat letno ugotovljala odprte probleme v proizvodnji, prodaji, organizaciji itd. To naj bi bila osnova za interne razpise, ki naj bi sposobne inovatorje usmerjali k reševanju perečih nalog. Gre torej za usmerjeno inventivno delovanje namesto sedanje proste igre, ko vsak inovator sam išče problem za obdelovanje. Seveda bodo lahko inovatorji vzporedno s tem delovali tudi po svojem preudarku in nagnjenju. Na tak način osebno iniciativno dopolnjuje programirano ustvarjalno delo.

Vendar objavljeni problemi ne smejo zajemati le tistih, ki so nerešljivi, katere TOZD neuspešno rešuje že več let, temveč je

treba objaviti tudi drobne probleme, od tistih najmanjših, za katere se že vedo nekatere rešitve, pa do tistih največjih, ki se zde nerešljivi. S takim načinom bomo pridobili k razmišljanju večji krog sodelavcev, rešili bomo večkrat sporni problem avtorstva, problem večnih dilem, kaj je inovacija in kaj delovna dolžnost in rešili problem zasledovanja ekonomskih učinkov.

K temu naj bi poleg vodstvenih delavcev prispevali tudi člani komisij za inovacijsko dejavnost in člani inovatorskih aktivov po posameznih TOZD, ki naj bi uveljavili že preizkušeni način zbiranja idej. Prednosti, ki jih ta množičen način spodbujanja vseh zaposlenih daje, so bile že večkrat dokazane in opisane, zato je potrebno, glede na dejstvo, da je inovacijska dejavnost uspešna tam, kjer jo vodja TOZD podpira, zahtevati od nekaterih vodij TOZD, da spremenijo mišljenje o samih inovacijah in strokovnem delu in v zvezi s tem z njimi dokončno rešiti vprašanje strokovnega ocenjevanja predlogov. Z njihovo angažiranostjo bi lahko skrajšali čas od ideje do realizacije inovacije. Čas inovacije se da skrajšati predvsem z zavzetim strokovnim ocenjevanjem ter zadolžitvijo vodilnega kadra, da realizira določeno idejo. Zavedati se moramo, da uvajanje inovacij brez zavzetosti nima uspeha. Vedno znova je potrebno dokazovati, da z uvajanjem inovacij znižujemo stroške in s tem povečujemo dohodek. Če nam bo to uspelo, bomo odstranili mnoge zaviralne faktorje.

Zato je tudi namen tega prispevka, da spomnimo na že večkrat dogovorjeno in da ne izgubljam energije za iskanje novih organizacijskih poti za doseg istih ciljev, temveč da ob zavzetem delu samo dopolnjujemo naše izkušnje z novimi spoznanji.

Ciril Zupančič

Člani delegacije švedskih sindikatov v zanimivem pogovoru s predstavniki Papirnice Vevče v ateljeju tozda Veta

Obisk delegacije švedskih sindikatov v naši tovarni

Konec avgusta se je na obisku v Sloveniji mudila švedska delegacija, ki je med drugim, obiskala tudi našo občino in Papirnico Vevče.

Trinajstčlanska delegacija konsultativne skupine ATK je sestavljal team strokovnjakov, katerih delo je zastopanje interesov delavcev švedskih sindikatov v primerih, ko je potrebno posredovanje med delodajalci in sindikati in to na tehničnem, organizacijskem in ekonomskem področju.

Te skupine so posredniki med delodajalci in različnimi sindikati delavcev in se kljub temu, da jih plačuje država, vedno odločajo v korist delavca. Razdeljene so po različnih področjih in delegacija, ki se je mudila v Sloveniji, je specializirana za po-

dročje organizacije dela, upravljanja in varstva delovnega okolja.

V naši tovarni so se člani švedske delegacije seznanili z delovanjem samoupravljanja v naših organizacijah združenega dela. Predvsem jih je zanimalo demokratično odločanje in vpliv teh struktur na proizvodnjo, organizacijo dela, delovanje socialnih služb v OZD ter skrb za delovno okolje.

V razpravi je bila postavljena cela vrsta zanimivih vprašanj, ki so se nanašala na vsa področja, od samoupravnega delovanja do družbenega standarda in zagotavljanja pravic delavcev.

Zanimalo jih je, kako mi obvladujemo stabilizacijo gospodarstva, ko se kriza in velika zadolženost pojavljata tudi v tako visoko razviti državi, kot je Švedska. Predvsem so želeli vedeti, kako smo se v stabilizacijska prizadevanja vključili v naši DO. Ker imamo akcijski program že nekaj časa izdelan, o ukrepih ni bilo težko govoriti. Nikakor Švedom ni šlo v glavo naše obširno sestankovanje in delegatsko sklepanje. Menili so, da gotovo za to porabimo preveč dragocene časa. Govor je tekel tudi o delovnih pogojih in skrbi za delavca. Na Švedskem, kjer je tehnologija na zelo visoki ravni tudi v lesni in papirni industriji, se pri ljudeh v proizvodnji pojavljajo velike psihične okvare, veliko je profesionalnih boleznih, ki jih terja davek moderne družbe.

V dolgem pogovoru je bilo izmenjanih veliko mnenj. Za boljše predstavo o Papirnici Vevče in kraju smo gostom s Švedske zavrteli tudi film »Od vlaknin do papirja« in posnetek »Naš kraj«, ogledali pa so si obrat tapet in peti papirni stroj. V papirniški restavraciji, ki so si jo tudi želeli ogledati, smo jim postregli s poznim kosilom in kljub »jezikovnim« težavam so se po razpoloženju sodeč Švedski med Vevčani počutili prav prijetno. Upamo, da so tako z Vevč kot sploh iz Slovenije ponesli v svojo deželo prijetne vtise.

Vodja trinajstčlanske švedske delegacije Michael Camitz in ena njegovih kolegic sta v knjigo vtisov zapisala prijetne občutke ob obisku v naši tovarni

Simpatični Švedski so po ogledu tovarne odšli naprej po začrtanem programu poti in dela

veta
tapete vevče

»GOLOVEC 83«

Poučno taktična vaja tudi v naši tovarni

Priprave za letošnje največjo akcijo NNNP »GOLOVEC 83« so se odvijale že od 17. januarja dalje, vrhunec pa so dosegle 24. septembra v domnevem rušilnem potresu 9. stopnje v Ljubljani. Vaja je bila dejanski zaključek preveritve znanj, ki so potrebna za čim hitrejšo normaliziranje življenja v tako velikem mestu, kot je naša Ljubljana. Resnični potres bi v Ljubljani namreč povzročil rušenje starejših stanovanjskih jader in nekaterih tovarniških objektov starejše izdelave, prišlo bi do hujših požarov, prekinitve vodovodnega omrežja in zvez med posameznimi deli mesta. Gotovo bi rušilni potres terjal tudi človeška življenja in veliko število poškodovanih.

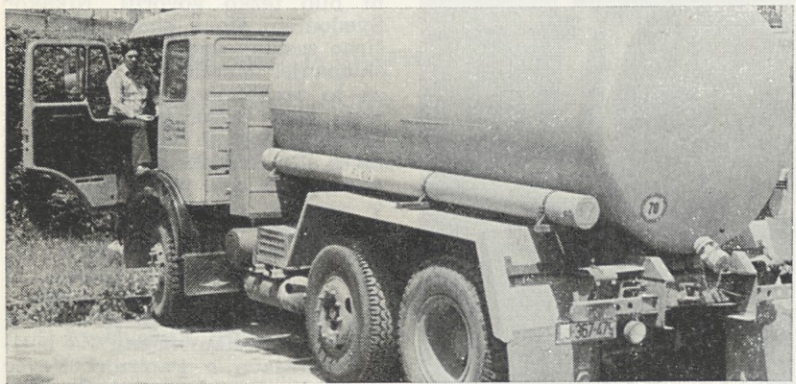
24. septembra smo v slabih osmih urah skušali obdelati nekaj nalog, ki bi sicer ob resničnem potresu trajale celo nekaj tednov. Vse aktivnosti v vaji so bile strnjene na nenormalno kratek čas. Papirnica Vevče v tej vaji sicer ni imela svoje vloge, vendar pa smo se v akcijo vključili s samostojno vajo. Povedati velja, da je bila to prva akcija v tovarni, ki je bila preko štaba

Ekipe prve medicinske pomoči v elementu

Bodoče univerzalno vozilo

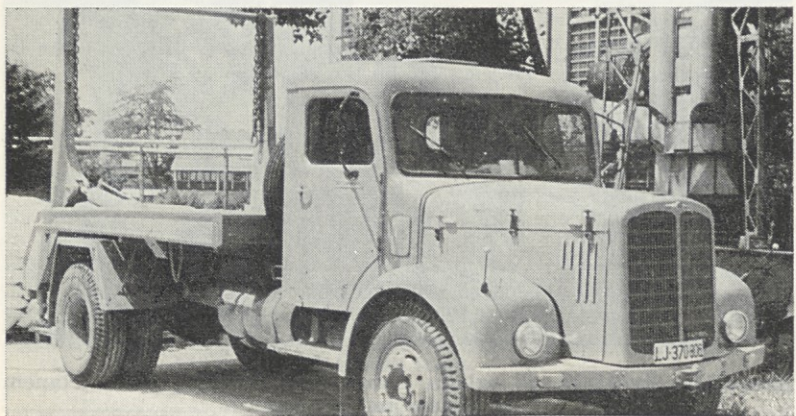
Z napredkom tehnologije in v težnji po razbremenitvi delavcev težkega fizičnega dela se je porodila ideja, da bi aluminijev sulfat, ki je bil v kosih in smo ga vozili iz Kemične tovarne Moste v razsutem stanju ter ga ročno razkladali z lopatami, nadomestili z emulzijo 50% razstopine Al-sulfata v vodi. Ko je imela Kemična tovarna pripravljene rezervoarje in črpalke in smo tudi v naši DO imeli vse pripravljeno za skladiščenje in prečrpavanje, smo pričeli Al-sulfat voziti v avtociстерni. Vozil nam ga je privatni avtoprevoznik, ki pa je bil zelo neresen, poleg tega pa še zelo drag. Zato smo se v tozdu Blagovni promet odločili, da nabavimo lastno avtociстерno. V letošnjem letu smo avtociстерno dobili in vozi aluminijev sulfat vsak dan naš kamion. Želja proizvodnih tozduv pa je, da se na to avtociстерno prigradi še univerzalna črpalka za prečrpavanje drugih tekočin, obenem pa bi vgradili tudi šobe za pranje transportnih poti in zelenic, tako, da bi ta avto postal neke vrste univerzalno vozilo.

Lasten odvoz odpadkov

V naši delovni organizaciji je veliko komunalnih odpadkov, ki jih je potrebno odvažati vsak dan, sicer je izgled tovarne kaj klavrn in neurejen. Za odvoz odpadkov smo imeli sklenjeno pogodbo s Komunalnim podjetjem Ljubljana, ki nam je odvažalo odpadke dvakrat tedensko, kar pa je bilo premalo, da bi lahko vse odpeljali, poleg tega pa so bili delavci komunalnega podjetja tudi zelo neresni in niso upoštevali naših želja, kljub večkratnim opozorilom in urgencam pri odgovornih v Komunalnem podjetju. Zato smo se v DO odločili, da nabavimo svoje lastno vozilo za odvoz komunalnih odpadkov. Dobili smo ga aprila in od tedaj se je urejenost tovarne bistveno spremenila, saj so prazni kontejnerji vedno na razpolago za odlaganje odpadkov. Opažamo pa še vedno, da so delavci iz nekaterih obratov nedisciplinirani in odpadke odložijo enostavno poleg praznega kontejnerja namesto v kontejner, kar vzame delavcem, ki skrbijo za čistočo dvorišč precej časa, da spravijo poti in dvorišča v red.

Leon Kurent Foto: Marjan Penca

civilne zaščite delovne organizacije, katerega poveljnik je inž. Ivo Bogovič, samostojno načrtovana, vodena in izvajana oziroma izpeljana.

Ob 8. uri zjutraj je zatulila sirena znak za elementarno nesrečo — dvajset sekund enakomeren glas sirene, nato dvajset sekund zavijajoči, nato ponovno dvajset sekund enakomeren. Domnevni potres z epicentrom v ljubljanskih občinah je porušil v Papirnici Vevče vhod v drugo podprtiličje upravnega poslojpa in deloma prostore investicijsko-razvojnega oddelka ter službe varstva pri delu. Ob potresu se je v teh prostorih nahajalo pet ljudi. Potres je močno poškodoval tudi zgradbo papirniške restavracije in kulturnega doma, predvsem stanovanjski del zgradbe. Poškodovane so bile vse instalacije in prekinjene telefonske zveze.

Enote civilne zaščite so tako v tovarni kot v krajevni skupnosti bliskovito ukrepale. Gasilska enota pod vodstvom Mira Škorvca je prispela na kraj katastrofe dobro minuto po alarmu in izvedla mokro ter suho vajo. Enote za tehnično reševanje, njihov vodja je inž. Radoslav Uzelac, so prispeli v rekordnem času in takoj pričele z reševanjem delavcev iz poškodovanih prostorov. Zaradi porušenega vhoda je reševanje potekalo skozi okna. Na zelenici poleg stavbe so ekipe CZ prve medicinske pomoči — vodja Marija Jozelj — izredno strokovno nudile ranjenim prvo pomoč; enega ponesrečenca s težjimi poškodbami so odpeljali v začasno splošno medicinsko postajo poleg psihiatrične bolnice Polje. Smrtnih žrtev ni bilo.

Medtem so člani enot CZ poskrbeli za izpraznitev prostorov upravne stavbe zaradi možnosti nadaljnjih potresnih sunkov.

Stanovalce v zgradbi papirniške restavracije ter hrano iz obrata družbene prehrane so reševale ekipe civilne zaščite krajevne skupnosti Vevče-Zg. Kašelj.

Po izredni vaji — saniranih posledicah potresa — se je štab CZ z ekipami zbral na seji z nalogo: analizirati uspešnost akcije in pripraviti ukrepe za nadaljnje delo.

Interna vaja je bila izpeljana zelo uspešno. Akcija v tovarni je bila kratka in učinkovita. V njej se je pokazala velika resnost obveznikov civilne zaščite in tudi drugih delavcev, ki so bili ta dan na delu. Mobilizacija enot CZ je potekala dobro. Če bi podobne vaje organizirali večkrat, bi ekipe bile še bolj ekspeditivne.

Sklep štaba civilne zaščite DO je, da mora biti naslednja akcija izvedena še na višjem nivoju znanja in usposobljenosti. Ena naslednjih vaj bi morala biti izvedena v proizvodnih obratih, saj bi v primeru resnične elementarne nesreče v proizvodnji prišlo do velikih problemov.

Ob analizi akcije je bilo tudi ugotovljeno, da so ekipe prve medicinske pomoči in ekipe za tehnično reševanje kar dobro opremljene, gasilec pa manjka lestev za reševanje z višjih nadstropij.

Vaja dela mojstra, zato je prav, da je takšnih vaj več ter da jih z vso odgovornostjo in resnostjo obravnavamo. V primeru resnične katastrofe nam bodo vsem takšne vaje še kako koristile. In potrebne so tudi zato, da bi človek bil človeku vedno človek. Na takšnih vajah se ljudje med seboj spoznavajo, na takšnih preizkusih naše pripravljenosti se bomo ljudje bolje seznanili med seboj, okrepili tovariške vezi in se zblížali. To pa je poleg znanja, sredstev in organizacije tudi tisto, ki nam daje moč in željo po pomoči, tako da je v tiski soljudi učinek naše pripravljenosti čim večji.

Vida B.

Mobilizacija enot CZ Papirnice Vevče; zbor je bil pred gasilskim domom

Gasilci so bili kot vedno najhitrejši

Ekipe za tehnično reševanje so svoje delo strokovno opravljale. Reševanje ranjencev je potekalo skozi okno

Ranjenco s težkimi poškodbami je bilo čim prej treba odpeljati v splošno medicinsko postajo

Ekipe CZ PMP krajevne skupnosti Vevče-Zg. Kašelj na delu ob kulturnem domu

POROČALI NAJ BI DELEGATI!...

Razvoj pokojninskega in invalidskega zavarovanja bo odvisen od materialnih sposobnosti naše družbe

V začetku leta 1984 bo začel veljavni sistem pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ki temelji na zveznem in republiškem zakonu.

Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja SR Slovenije bo do konca letošnjega leta morala uskladiti vse samoupravne splošne akte z omenjenima zakonoma. Predlog statuta skupnosti, ki je pripravljen na podlagi besedila osnutka in pripomb, predlogov in stališč iz javne razprave, bo sprejela 20. oktobra skupščina skupnosti. S tem statutom — in tudi z drugimi samoupravnimi akti — člani skupnosti, delavci v združenem delu in drugi delovni ljudje na podlagi pooblastil, ki jih vsebuje zvezni in republiški zakon, konkretizirajo in dokončno urejajo pravice in obveznosti v okviru sistema pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

Zvezni zakon ureja predvsem temeljna načela, krog obveznih zavarovancev, temeljne pravice (pravico do starostne, invalidske in družinske pokojnine, pravice zavarovancev s preostalo delovno zmožnostjo, pravico do nadomestila za telesno okvaro), v celoti in popolnoma ureja pravice borcev NOV, opredeljuje pokojninsko dobo, postopek za uveljavljanje pravic.

Republiški zakon dopolnjuje krog zavarovancev, konkretizira nekatere temeljne pravice (način odmere starostne pokojnine, najnižjo in najvišjo pokojnino, predčasno pokojnino), razčlenjuje sistem usklajevanja pokojnin, določa ponovno odmero pokojnine na podlagi minulega dela, opredeljuje pravico do varstvenega dodatka, določa pravice zavarovancev s preostalo delovno zmožnostjo in sistem uveljavljanja ter uresničevanja pravic teh zavarovancev, določa pogoje za pridobitev in odmero družinske pokojnine, določa pogoje uživanja in prenehanja pravic, določa nekatere dodatne pravice borcev NOV, določa dodatna obdobja, ki se štejejo v pokojninsko dobo,

določa način zagotavljanja sredstev, postopek za uveljavljanje pravic in sodno varstvo, opredeljuje organizacijo skupnosti, odškodninsko odgovornost.

NEKAJ NOVOSTI V KROGU ZAVAROVANCEV

Krog zavarovancev pokojninskega in invalidskega zavarovanja je določen z zveznim in republiškim zakonom. Novost je vsekakor obvezno vključevanje združenih in individualnih kmetov in članov njihovih gospodarstev, ki na območju SR Slovenije opravljajo kmetijsko dejavnost kot edini ali glavni poklic, v enoten sistem pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

Statut določa med drugim, kaj se poleg osebnega dohodka še všteva v pokojninsko osnovo (nadomestila — tudi nadomestilo za invalidnost, prejetje pod pogoji, določenimi v samoupravnem splošnem aktu OZD v skladu z zakonom!) in načine ugotavljanja.

V statutu je opredeljena lestvica za odmero starostne pokojnine za pokojninsko dobo, daljšo od 15 let oziroma krajšo od 40 (moški) in 35 let (ženske). Predčasna pokojnina se odmeri tako, da se od starostne pokojnine, do katere bi imel zavarovanec pravico glede na pokojninsko dobo, če bi dopolnil starost 60 let (moški) in 55 let (ženske), za vsako leto predčasnega odhoda v pokoj od 1,5%, za vsako manjkajočo leto pokojninske dobe (za moške 40 in za ženske 35 let) pa se pokojninska osnova zniža za 0,5%. Predčasen odhod v pokoj je možen po dveh vrednostnih kriterijih. Pri enakih starosti dobi višjo pokojnino torej zavarovanec z daljšo pokojninsko dobo. Najmanjše zmanjšanje znaša tako 2%, največje pa 10%.

Najnižjo in najvišjo pokojnino določi skupnost vsako leto s sklepom glede na znesek najnižje in najvišje pokojninske osnove.

Lestvica za zmanjšanje pokojnine

Starost — let	Pokojninska M	39	38	37	36	35
moški ženska	doba: Ž	34	33	32	31	30
59	54	2,0	2,5	3,0	3,5	4,0
58	53	Odstotek	3,5	4,0	4,5	5,0
57	52	zmanjšanja	5,0	5,5	6,0	6,5
56	51	pokojnine	6,5	7,0	7,5	8,0
55	50		8,0	8,5	9,0	9,5
					9,5	10,0

Nova ureditev v zveznem zakonu temelji na izhodišču, da se varstvo delovnih invalidov zagotavlja tam, kjer je nastopila izguba ali zmanjšanje delovne zmožnosti. S tem se invalidsko varstvo tudi tesneje povezuje z združenim delom. Statut vsebuje nekatere nove določbe, ki se nanašajo na uveljavljanje pravic zavarovancev s preostalo delovno zmožnostjo, ki so ob nastanku invalidnosti v delovnem razmerju. Pogoje za pridobitev pravic do invalidske pokojnine določa zvezni zakon. Izjema so le pogoji, ki veljajo za zavarovance, pri katerem je invalidnost nastopila pred dopolnjenim 30. letom starosti. Te pogoje določa statut.

Pogoje za pridobitev družinske pokojnine po umrlem zavarovancu ureja zvezni zakon, pogoje na strani družinskih članov pa osnutek republiškega zakona. Odstotki za odmero družinske pokojnine so ostali isti z dopolnitvijo, da pripada širšim družinskim članom (starši, bratje, sestere, pastorki) družinska pokojnina najmanj v višini 10% osnove za odmero te pokojnine, pri tem pa skupni znesek družinske pokojnine (za ožje in širše družinske člane) ne more presežati 100% osnove za odmero.

Pravico do odpravnine in oskrbnine pridobi tudi vdovec, ki te pravice do sedaj ni imel. Pre-

jemanje oskrbnine je omejeno na najdalj 24 mesecev po prenehanju izplačevanja odpravnine.

Statut tudi natanko določa, kaj vse se šteje med dohodke upokojenca in njegovih družinskih članov, ki vplivajo na pravico do varstvenega dodatka. Tudi v bodoče bo premoženjske pogoje za priznanje pravice do varstvenega dodatka določala skupščina s posebnim sklepom.

Še naprej ohranja statut pogoje za pridobitev pravic do denarnega nadomestila za telesno okvaro. Krog upravičencev do dodatka za pomoč in postrežbo se ne spreminja. Pravice do dodatka nimajo individualni kmetje in združeni kmetje, ki se zavarujejo po nižji osnovi od zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo.

Višina sredstev za pospeševanje rekreacije upokojencev se vsako leto opredeljuje v planskih aktih skupnosti. Zato je pravica do enkratnega letnega zneska za rekreacijo ohranjena.

Poglavje o usklajevanju pokojnin konkretizira določbe obeh zakonov tako, da se pokojnine med letom obvezno uskladijo najmanj trikrat in sicer: 1. julija, 1. oktobra in 1. decembra. Taka uskladitev se vsakokrat opravi z veljavnostjo od 1. januarja dalje (za nazaj) in to tako, da poprečno povečanje pokojnin v posamez-

nem koledarskem letu doseže največ 90% porasta nominalnih osebnih dohodkov delavcev, zaposlenih v SR Sloveniji.

Pokojninska doba, ki se upošteva pri ugotavljanju pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja, obsega zavarovalno dobo ter posebno dobo po zveznem zakonu, republiškem zakonu in statutu skupnosti.

Nov zvezni zakon o temeljnih pravicah iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja je ob izpostavitvi novih sistemskih rešitev in družbenoekonomskih razmerij prinesel tudi vrsto sprememb, ki pomenijo večje pravice zavarovancev in upokojencev in ki terjajo tudi večja sredstva za izvajanje tega zavarovanja. Naj nekaj teh sprememb naštejemo: obveznost medletnega usklajevanja pokojnin, postopen prehod na tekoče usklajevanje pokojnin do leta 1986, odprava pogoja gostote zavarovalne dobe, ponovno odmero pokojnine po rezultatih minulega dela, ukinitve zmanjševanja pokojnine po dopolnitvi pogojev starosti pri predčasni pokojnini, možnosti za širitev kroga zavarovancev in še druge pravice. Z republiškim zakonom kot posledica zveznega je na primer pri nas zopet uvedena predčasna pokojnina, širši je krog zavarovancev (kmetje in člani njihovih gospodinjstev, vrhunski športniki), višja bo najnižja pokojninska osnova in drugo, kar vse terja večja sredstva. Pričakovati je tudi večje upokojevanje glede na zakonodajo, z nadaljevanjem omejenih možnosti zaposlovanja pa se bo razmerje med aktivnimi delavci in upokojenci, ki znaša danes 1:3,6, zmanjšalo. Vse to pa v končni fazi pomeni, da bodo v prihodnje obremenitve tako združenega dela kot posameznika za to področje večje. Prizadevati si bo treba, da bo tudi nadaljnji razvoj pokojninskega in invalidskega zavarovanja v skladu z materialnimi možnostmi naše družbe. Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja si bo prizadevala, da bo pri določanju višine pravic, ki jih bodo opredeljevali samoupravni splošni akti skupnosti, upoštevala zaostrene gospodarske razmere in ne bo

uvajala novih dodatnih pravic; proučila bo možnost zaostritve kriterijev in pogojev za priznavanje nekaterih obstoječih pravic (invalidnine, varstveni dodatek, dodatek za pomoč in postrežbo in drugo), stremela za tem, da bo ovrednotenje pravic izhajalo iz realnih ocen, proučila bo nadaljnjo potrebo in utemeljenost nekaterih pravic, pri svojem delu ter delu strokovnih služb in sodišča združenega dela bo izkoristila vse razpoložljive notranje rezerve ter ponovno proučila svojo samoupravno organiziranost in poslovanje.

Pri realizaciji vseh teh usmeritev bodo sodelovali neposredno delavci v združenem delu, družbenopolitične organizacije in skupnosti, saj sega postopek sprejemanja statuta ter sprememb in dopolnitev samoupravnega sporazuma o temeljih plana prav v vsako OZD, skupnost in organizacijo. Tako bo tudi dodatno zagotovljeno, da bodo iz zakonov in samoupravnih splošnih aktov skupnosti izvirajoče pravice odraz realnih potreb na tem področju

socialnega zavarovanja ter realnih možnosti združenega dela za realizacijo tega. Tako bodo tudi bolj kot doslej vzpostavljene možnosti za vključevanje pokojninskega in invalidskega zavarovanja v sfero osebnih porab, ne pa tako, kot doslej — v področje skupne porabe.

Naj še omenimo, da smo v osnutku republiškega zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju tudi v Papirnici Vevče veliko razpravljali, predlagali, se strinjali in ne strinjali. Tudi delegati so na skupščini 13. julija veliko govorili, tudi o naših in drugih pripombah z javne razprave, vendar so se po obrazložitvi z navedenimi opredelitvami v osnutku strinjali. Edino dopolnjen je bil 105. člen, ki določa, da se zavarovanec lahko opredeli, da se mu obdobja zavarovalne dobe, ki se štejejo s povečanim trajanjem, štejejo v pokojninsko osnovo v dejanskem trajanju. Ta člen je dopolnjen z vsebino: »sporazumno z delovno organizacijo«.

Vida B.

VEVŠKI SEPARATI SOTEKI IN VIŠKI (po običaju do devet)

I. Dosegli smo nove razvojne uspehe.

Poleg dolgo let edine kvalitete »Vevče A« že industrijsko izdelujemo tudi kvalitete »B« in »C«, v fazi poskusov pa so kvalitete »C« do »Z«. Vrhunske razvojne uspehe omejuje naša 25-črkovna ABC-da.

Nestrpno pričakujemo osvojitve kitajskih pismenk.

II. Posveti in kolegiji so kot spoved.

Ponižno so izpovedani veliki in mali grehi. Mali iskreno in resnično, veliki zavračajoče in olepšano.

Brez Boga, ob premalo Duha in kljub Sinovom je vsem — v Imenu naše objektivne danosti — vse odpuščeno.

Pokoro pa opravljajo mali.

III. Strokovnjaki in Nepogrešljivi se lahko ravna po uri; poznajo proste popoldneve in vikende. Zato so tudi spoštovani očetje, dobri možje, pa še honorarci in obrtniki ter kmetovalci. So pa tudi taki, ki ure ne poznajo; živijo za delo in fabriški kruhek. To so slabi očetje in možje, čisto navadni proletarci.

Sreča za našo skupnost, da ti drugi, profesionalno deformirani, hitro umirajo in odmirajo.

IV. Če delaš dobro, ne greš nikamor. Če delaš napake, kam greš.

Ob stalnih napakah si lahko vedno na poti. In če si na poti, niti napoti. Če pa nisi napoti, ne delaš napak. Zato se občasno le vračaš.

V. Tudi nakladati je treba znati.

S tem delom je križ, če nakladaš navzkriž. To znajo odlično opravljati le nekateri.

Stalno nakladajo, da je križ, pa vendar nikoli ne pridejo z nobenim navzkriž.

VI. Sindikalno delo je nujno treba poživiti, pa čeprav za začetek bolj sproščeno.

Za zgled nam je lahko ta — blagovni tozd. Službeno so organizirali parcialne izlete na sejem v Zagreb.

VII. Rimljani so se zbirali okoli impluvija; tam je bilo središče važnih posvetov in odločitev. Pri nas se zbirajo okoli avtomatov za kavo. Vendar je razlika.

V starem Rimu so ob impluviju opravljali in modrovali Patriciji in Modreci.

Pri nas ob avtokavomatih opravljajo Plebejci in Epikurejci. (Komur manjka znanja o tej zgodovini, naj pogleda v leksikon!)

VIII. Parižanom bo enkrat le treba priznati, da njihovi najboljši klošarji združujejo sedaj svoje nedelo na Vevčah.

Zato se prenekateri v naši tovarni tudi počutijo in obnašajo kot turisti, ki so prešli mejo brez depozita.

IX. V teh stabilizacijskih cajtih so zopet aktualna razna delovna tekmovanja.

Tudi v naši delovni organizaciji.

V teku je tekmovanje med blagovnim in grafičnim tozdom.

Gre za to, kateri bo imel več papirja na dvoriščih!!!

»abfol«

Popravek

V prejšnji številki časopisa je prišlo do nekaj neljubih napak. V članku Vide Bartol o predstavitvi slikarja Petra Selana v Ločah jo je tiskarski škrat krepko zagodel. V času razstave naj bi glavni gostilniški prostor spremenili v majhno galerijo, in ne v majhno garsonjero.

Na zadnji strani se podpis pod spodnjo sliko pravilno glasi: Pevci Mešanega pevskega zbora Vevče so letošnji koncert posvetili prazniku tovarne in krajevne skupnosti. Občinstvo so presenetili z novo pripravljanim koncertnim programom, ki je vseboval pesmi z visoko kakovostno stopnjo glasbenega podajanja, pestro izbrane od narodne, umetne, sodobne in partizanske tematike, lahko bi rekli nenavadne, a vendar za vsako uho prijetno zvoneče, takšne, ki jih ne pozabimo.

Vevški kulturni dnevi ne bi bili popolni, če na njih ne bi sodeloval tudi naš priljubljeni Papirniški pihalni orkester Vevče. S svojim pestrim koncertnim programom so godbeniki, tako kot že vsakokrat doslej, silno navdušili poslušalce.

Za napake se opravičujemo!

Uredništvo

V »OGLEDALU« SMO PREBRALI ZA VAS:

V izvozu moramo uspeti

Preberite tudi vi, saj je zanimivo in velja za nas vse!

Zunanji trg, izvoz, konvertibilno tržišče, kliring in podobni termini so v zadnjem času največkrat izrečene in napisane besede v javnih občilih, na televiziji in radiu, pa tudi med seboj se o teh stvareh vse pogosteje in vse bolj zaskrbljeno pogovarjamo. Izvoz, zlasti na konvertibilno področje, je čez noč postal nekaj, kar smo v začetku omenjali kot zanimivost, kasneje pa vse bolj resno in danes lahko trdim, da se o izvozu pogovarjamo s strahom. Japonsko geslo izpred nekaj let »izvažati ali umreti«, je tudi za nas začelo veljati v polnem pomenu besede. Kako težka resnica je to, bolj slutimo kot vemo, ker večina izmed nas enostavno noče in ne more verjeti, da brez izvoza našega jutri ni, in to dobesedno!

V izvozu moramo uspeti za vsako ceno. Tu ne mislim »po vsaki ceni«, to je na pol ali pa še več zastoj. Pod »za vsako ceno« mislim, da noben napor in nobeno odrekavanje ne sme biti preveliko in pretežko, če je od tega odvisen izvoz. Vsi mi v Jugoslaviji in v Gorenjskem tisku moramo priti do deviz za nujne uvozne materiale in prepotrebne rezervne dele, pa to ne samo za enostavno reprodukcijo. Naš prvi cilj mora biti razširjena produkcija, ker je samo obnavljanje proizvodnje za uspešno izvozno usmerjeno ponudbo premlalo.

Gospodarska gibanja v naši družbi so se v zadnjih nekaj letih, nekako po letu 1973, zadržujoče spremenila, seveda v negativnem pomenu besede. Naša gospodarska rast pred letom 1973 je bila ena najhitrejših in najstrmejših v svetu. Imeli smo fenomenalno hiter tehnološki napredek in v svetu smo veljali kar za malo čudo, ki je bilo deležno vsemogočih raziskav. Naš model razvoja samoupravnega socializma je veljal za nekaj, kar velja kopirati in prilagajati najrazličnejšim sredinam na vseh meridianih. Vse to nam je dajalo določeno sigurnost in samozavest. Vse naše obveznosti do drugih smo v redu izpolnjevali, gradili smo gospodarsko moč države in z optimizmom zrlji v prihodnost. Naš hiter gospodarski razvoj nam je omogočil rast realnih osebnih dohodkov po stopnji 7—8% letno, nezaposlenosti nismo poznali. Bili smo obravnavani kot primer uspešnega gospodarskega sistema na raznih skupih ekonomistov; sedaj pa se to zopet dogaja, samo v obratnem smislu. Z našim sedanjim razvojem smo padli na enega zadnjih mest v Evropi, ki ga delimo z Romunijo in Portugalsko (Albanije ne štejem), to pa je nekako tam, kjer smo začeli. Seveda se naš standard in način življenja ne moreta primerjati z življenjem v omenjenih državah, ker živimo bolje. Tu pa je že eden od vzrokov, ki so nas pripeljali do točke, kjer smo danes. Živimo bolje kot zaslužimo, oziroma v poprečju živimo iznad svojih možnosti, živimo od tistega, kar še nismo ustvarili, kar bomo ustvarili jutri, če bomo...

Kaj se z nami dogaja? Če hočemo to razumeti, če se hočemo resnično prepričati, da je v izvozu naša rešitev, potem moramo tudi na to vprašanje poizkusiti odgovoriti. Poizkusiti moramo postaviti vsaj približno diagnozo in potem iskati rešitve. Da premalo delamo, vemo, da slabo delamo, je tudi vsakomur jasno, zanimivo pa je, kaj o vsem tem mislijo še ekonomisti oziroma kje oni vidijo naše napake.

Ekonomisti ugotavljajo, da nam je tehnološki progres padel na eno tretjino nekdanjega, čeprav imamo strokovnjakov dovolj. Po statističnih podatkih pride na vsakih 10.000 Jugoslovancev 105 fakultetno izobraženih strokovnjakov, v ZRN, npr., pa samo 43 na enako število prebivalcev. Pri takem kadrovskega bogastvu pa

v isti sapi plačujemo letno 30 milijard din (novih!) za različne licence in patente.

Imamo premajhno in predrago proizvodnjo: statistiki so izračunali, da industrijske kapacitete koristimo samo 50—60%. To je zapravljjanje, ki mu ne najdemo primerjave. Take razkošnosti si enostavno nihče ne more privoščiti. Če samo ta podatek pogledamo nekoliko bliže, že ugotovimo, da je vsaka naša enota proizvoda samo iz tega naslova obremenjena z dvojnimi stroški. Poleg neizkoriščenih industrijskih kapacitet pa beležimo vse večje pomanjkanje delovnih mest in porast nezaposlenosti. To so podatki, ki enostavno ne gredo skupaj. Ker tudi v kmetijstvu ni bolje (Jugoslavija ima kar preko 1.500.000 ha neobdelanih površin), potem je podatek o nezaposlenosti resnično nerazumljiv.

V zvezi z nezaposlenostjo lahko omenimo tudi drobno gospodarstvo. Pri nas se te veje gospodarstva kar nekako bojimo. V drobnem gospodarstvu vidimo zamečke kapitalistične proizvodnje; bojimo se, da bi zaposleni v obrtnih delavnicah preveč zaslužili (čeprav vsi vemo, da tudi več delajo!) itd. Po podatkih ekonomskega inštituta v Ljubljani bi v drobnem gospodarstvu lahko zaposlili kar 1.800.000 delavcev. Trenutno je v Jugoslaviji na ta način zaposlenih piškavih 4% delavcev, na Japonskem npr. kar 46%!

Imamo izdelan sistem resolucij, ki jih sprejemamo na tekočem traku, po hitrem postopku, čez noč. Resolucije, ki naj bi usmerjale gospodarska gibanja, pa so bolj spisek želja, kot pa gospodarski instrumenti. Sprejete so prehitro in ne veljajo dolgo. Samoupravno se sporazumemo, popisali smo gore papirja, strokovnjaki pa ugotavljajo, da se 70% samoupravnih sporazumov sploh ne izvršuje...

V svetu obstoja nekaka ranglista kreditnih sposobnosti posameznih držav. Dolga leta smo se držali nekje okrog 20. mesta (med 80). Nikdar sicer nismo bili najboljši, bili pa smo solidni, sedaj pa smo padli na četrto mesto od zadnjega konca. To po zdravi logiki pomeni, da pod normalnimi pogoji ne moremo najemati nobenih kreditov več, oziroma, da je tudi direktno trgovanje z zahodnim svetom zelo otežkočeno. Zaradi vsesplošnega diskreditiranja naše monetarne politike danes uvažamo (in izvažamo) pod veliko ostrejšimi pogoji, kot na primer naša soseda Avstrija, ki (zaenkrat) takih težav nima. (O diskreditiranju našega bančništva oziroma posameznih naših bank, je pred kratkim poročal tudi pomočnik zveznega sekretarja za finance, tov. Jože Smole v skupščini.)

Učinkovitost investiranja pada po podatkih zveznega zavoda za plan po stopnji 1,5%, kar je za vsako nacionalno gospodarstvo katastrofalno oziroma znak za alarm prve stopnje. Brez novih investicij bomo čez leto dni še siromašnejši kot danes. Investicijska sredstva smo skrčili preko vseh meja, obenem pa se spominjamo, kako smo v preteklosti z lopato sipali denar za različne »politične tovarne«, paralelne, (podvojene) kapacitete, luksuzne športne objekte, pustili neodgovornim arhitektom, da so se izživljali in gradili razkošne upravne stavbe in še in še. Kot smo takrat pretiravali v eno stran, gremo sedaj v drugo skrajnost.

Največjo in temeljno vrednoto našega samoupravnega socializma — samoupravljanje — smo skoraj v celoti zamenjali z etatskičnim dirigiranjem na različnih ravneh. Za DO absolutno ni važno, ali to dirigiranje prihaja iz samega vrha, to je od zveznega izvršnega sveta ali od občine oziroma zadnje krajevne skupnosti. Važno je samo to, da smo najbolj osnovno in največjo pravico naših delovnih ljudi, to je samo-

upravljanje, samoupravljalcem skoraj v celoti odvzeli oziroma jo zamenjali z administrativnimi ukrepi. Samoupravljalcem je za samoupravljanje ostal tako zelo ozek in nepomemben manevrski prostor, da ne morejo vplivati praktično skoraj na ničesar pomembnega.

Še bi lahko našteval vzroke in dejstva in zapažanja, od strmega padanja dinarja (ekonomisti predvidevajo, da bo letošnja devalvacija blizu 50%), do vse večjega razkoraka med republikami, kar ponovno oživlja že napol pozabljene nacionalne napetosti in nestrpnosti in kar daje sovražnikom našega sistema danes obilo čudovitih materialov za sovražne dejavnosti.

Vse to je samo delček vsega, kar nas je pripeljalo v leto 1983 takšno, kakršno je. Velikokrat v zadnjih nekaj letih smo govorili, da je zadnji čas, da nekaj storimo, pa nismo ukrenili ničesar. Sedaj pa je resnično prišlo tako daleč, da imamo zares samo še »pet minut do dvanajstih«, ko moramo in še enkrat moramo nekaj ukreniti in zaobrtni voz v drugo smer.

Zamudili smo vse termine in resnično nam gori samo še rezerva. Strahota je v tem, da bomo morali s to rezervo prevoziti pot, ki je v zadnjih desetih letih nismo uspeli prevoziti s polnim rezervoarjem...

Torej, da gremo na naš izvoz in izvozni trg. Vse gornje razmišljanje sem napisal zgolj zaradi boljšega in bolj plastičnega razumevanja trenutka, v katerem se nahajamo. Zelim, da bi vsi razumeli in doumeli, da moramo izvažati in to v bistveno težji situaciji kot je bila pred leti. Tudi zunaj imajo težave in recesije, pa brezposelnost in zmanjšanje naročil itd. Razlika je v tem, da v zunanjem svetu velja ekonomski zakonitosti, ki so jim podrejena vsa gospodarska in druga gibanja. Če se povpraševanje zmanjša, se znižajo cene in obratno. Na knjižnem sejmu v Frankfurtu smo dobili podatek, da so se cene papirja na svetovnem trgu znižale do nivoja cen izpred desetih let, pri nas pa so se kljub temu, da je svetovno tržišče tudi za nas eno in isto, istočasno cene papirja dvignile in niti slučajno niso več konkurenčne. Torej, izvažati moramo na trg, ki bistveno drugače reagira kot naš domači.

Izvažati moramo pri nesigurnih dobavah in dvomljivih kvalitetah papirja in ostalih surovin, s konkurenčnimi cenami na trg, kjer so rok in kvaliteta zakon. Izvažati moramo pri dejstvu, da imamo dvakrat dražjo proizvodnjo, kot jo trg zunaj prenese, da ostalih naših pomembnih niti ne omenjam!

Ker s pomilovanjem samih sebe ne bomo naredili ničesar, moramo premisliti in ukrepati tako, da bomo v tem času vsaj za silo preživeli, takoj potem pa, ko se bo situacija izboljšala, moramo biti pripravljeni za nadaljnji korak, to je obnove naših tehnične baze, to je naših proizvodnih kapacitet. Če smo vprašanje obnove in modernizacije za sedaj vsaj za silo uspeli rešiti v pripravljalnem delu naše proizvodnje, moramo vedeti, da je nujno isto storiti v tisku in še kje najkasneje v letih 1985-86.

Da vse to lahko uspemo edino z izvozom, se v prodaji zavedamo že dalj časa. Na obdelavi izvoznih naročil smo začeli delati nekje v 1979. letu, in to s spremljivimi rezultati. Dokler smo naše kapacitete lahko ugodno plasirali doma oziroma, dokler za devize in uvoz ni bilo problemov, se za to obliko prodaje nismo zanimali, tako da nas je spremenjena situacija naša relativno nepripravljena. Nismo imeli niti izvoznega oddelka, niti specializiranih kadrov, niti primerne poslovne zveze.

Delati smo začeli nekako tako, kot obdelujemo domače naročni-

ke in razmeroma hitro smo uspeli realizirati prva izvozna naročila. Napore pri obdelavi zunanjega trga smo v letu 1980 podvojili in dosegli opazne rezultate, za kar smo 8. julija 1981 dobili priznanje Skupščine občine Kranj.

Na izvoznih naročilih sedaj dela polovica komercialistov. Obdelujemo zahod in tudi vzhod. Zlasti izvozni uspehi na klirinškem področju so nam posredno omogočili uvoz celuloze iz ZSSR in s tem nadomestitev konvertibilnega uvoza. Prisotni smo povsod, kjer se karkoli dogaja v zvezi z izvozom. Sodelujemo na knjižnih sejmih v Frankfurtu (ZRN), Bologni (Italija), Moskvi in Beogradu, udeležili smo se tudi sejma knjig v Anaheimu (ZDA). Aktivno sodelujemo z izvozom v okviru GRAFOIMPEXA, pa tudi pri pripravljanju izvozne skupnosti pri splošnem združenju grafične in papirne industrije Slovenije v okviru GZS.

Izvažamo knjige preko založniškega podjetja Jaca Book iz Milana, knjige za ZSSR in Poljsko preko YUPUBLIKA, tapete v ZSSR in ostale socialistične države preko EXPORTDRVA, pa šolske knjige v sodelovanju z LJUDSKO PRAVICO v Nigerijo, plakete in prospekte v ZRN itd. Poizkušamo povsod. Držimo se parole, da poizkusiti pomeni imeti dve možnosti, ne poizkusiti pa nobene... S pomočjo KS iz Zagreba smo uspeli na Gradiščanskem (Avstrija) in na Poljskem, skupaj z LJUDSKO PRAVICO v Angliji itd. Poleg vsega tega pa prav sedaj pripravljamo prvi posel z Islamskim starešinstvom, za katerega trdno upamo, da ne bo zadnji, obenem pa se pripravljamo skupaj z Delom iz Ljubljane na sodelovanje z Angliji.

Prav sedaj se pripravljamo za razstavo grafične industrije Jugoslavije, ki bo v Moskvi in Kišinjevu konec maja in v začetku junija. V okviru razstave bo vrsta poslovnih razgovorov z gospodarstveniki ZSSR iz naše stroke, kjer tudi pričakujemo ugodne rezultate.

Obdelujemo tudi trg ZDA, in sicer preko našega zastopnika v Chicagu; navezali smo kontakte z DDR, predstavniki Kovinotehne iz Celja pa so nesli naše vzorce na Kitajsko...

Torej, kakor vidite, nekaj nam je uspelo, še veliko tega pa pripravljamo. Vemo, da je izvoz naša rešitev in da ne smemo odnehati, čeprav imamo pri svojem delu vse več težav.

Prvič, intenzivnejša in razširjena obdelava trga povzroča večje stroške, te pa imamo (kot tudi vsi drugi) omejene. Kako bomo vse naše izvozne načrte (tudi domače) uresničili, mi ni jasno. Točno vem, kaj vse moramo storiti, ne vem pa, od kod dobiti sredstva. Da se razumemo, denar imamo, ampak stroškov ne smemo povečati čez določen limit, ta pa je za realizacijo najnujnejšega prenizek. Postavljen je na osnovi sredstev, porabljenih v preteklosti in se ne ozira niti na brutoprodukt niti na število zaposlenih niti na karkoli, kar bi bilo logično. Prišli smo tako daleč, da imajo dovolj »razpoložljivih« sredstev samo tisti, ki so v preteklosti trošili preko vseh meja, vsi tisti pa, ki smo živeli varčno in vsak dinar dvakrat obrnili, preden smo ga potrošili, smo v mat-poziciji. Ne trdim, da smo mi najhuje oškodovani, ker poznam boljša podjetja od GT, ki so v preteklosti še bolj varčevala in so zato danes še na slabšem od nas.

Drugi problem je naša proizvodnja, za katero trdim, da ni določila izvoznim zahtevam. To vemo vsi. Vemo sicer, da je del tega pripisati nekvalitetnim materialom (slab papir in karton, pa nezanesljiva kvaliteta barv itd.), vemo pa tudi, da je razlika od slabega materiala do vrhun-

ske in sigurne kvalitete naša, subjektivna. Prepričan sem, da za vsak spodrsrlaj lahko najdemo izgovor, če ne drugega pa to, da grešimo vsi. Namen članka ni v tem, da iščemo opravičilo, ampak, da v izvozu uspemo, ker to moramo! V uvodu sem naštel vrsto dejstev, ki opisujejo našo težko situacijo danes, z edinim namenom, da vse in vsakogar prepričam, da je v izvozu naša rešitev in da nobena žrtev ne sme biti prevelika, če je od tega odvisen izvoz. Zato apeliram na vse nas, da se streznimo in zbudimo, za samozadovoljstvo ni več mesta niti časa! Pred seboj imamo goro problemov, na katere ne bomo mogli vplivati in ki nam manevrski prostor zožujejo preko vseh logičnih meja, delček pa, ki nam je še ostal, moramo izkoristiti do maksimuma. Naša rešitev oziroma osnova za rešitev je vrhunska in stalna kvaliteta. Mogoče je stalnost in sigurnost kvalitete za nas še veliko večji problem kot kvaliteta sama. Mi smo v preteklosti že uspeli, in to večkrat, vendar menim, da je bil to slučaj, podprt z angažiranjem polovice kolektiva. **Vrhunska kvaliteta mora biti pravilo, ne izjema!**

Še bi lahko pisal, vendar naj bo dovolj. Vso vsebino mojega članka lahko strnemo v nekaj točk:

- gospodarska situacija je resnično težka,
- rešitev je v izvozu in
- v izredno ozkem manevrskem prostoru se lahko rešimo edino z resničnim prizadevanjem vsakega posameznika in nas vseh skupaj.

Peter Trobec

V slovo

Djordje Krčić

Kruta usoda smrti je zopet iztrgala iz naših vrst sodelavca in tovariša. Skoraj nenapovedano je prišla, saj je Djordje še do nedavnega delal in mlél papirno maso.

Pred dvajsetimi leti je prišel na Vevče iz Srbije, kjer se je 1935. leta rodil v Jabukovu. V vevški papirnici si je pričel služiti kruh leta 1964 kot nanosilec. Ker je bil prizadeven delavec, je kmalu postal pomočnik vodje priprave snovi oziroma pomočnik mlinarja, deset let pa je samostojno opravljal naloge mlinarja v tozdu Tehnični papir. Bil je dober delavec in v vseh teh letih je postal čisto naš. Zahrbtni bolezní žal ni mogel ubežati in izgubili smo ga za vedno. Vevški papirničarji ga bomo ohranili v spominu kot dobrega, vestnega delavca.

Sodelavci

Hitrost, znanje in sreča (foto Marjan Penca)

Uspešno izpeljano gasilsko tekmovanje mladega gasilskega kadra

Sportni park na Vevčah je bil 10. septembra prizorišče finalnega gasilskega tekmovanja pionirjev, pionirk in mladink gasilskih društev iz vse Slovenije. Tako tekmovanje organizira Gasilska zveza Slovenije vsake štiri leta. Letošnje tekmovanje je bilo posvečeno jubilejnemu X. kongresu GZS. Svoje gasilske sposobnosti in športno srečo je preizkušalo preko 2000 mladih tekmovalcev. Orodje in tekmovalna oprema so bili brezhibni, vreme čudovito, zato ni nič čudnega, da so bili doseženi optimalni rezultati. Gledalci, ki jih ni bilo malo, so lahko videli, koliko ima Slovenija gasilskega podmladka, s katerim lahko računamo pri kadrovanju v naslednjih letih. Toliko gasilske mladine, kot jo je bilo zbrane tu na Vevčah (pa to je le 20% vseh gasilskih pionirjev in pionirk v SRS), imajo skupaj republike: Srbija, Makedonija in Črna gora. Iz tega je razvidno, koliko pozornosti polagajo vodstva gasilskih društev prav mlademu gasilskemu kadru. Zaključ-

ni ceremonial in mimohod mažoret, papirniške godbe, tekmovalcev in sodnikov, je bil enkrat. Vodstvo — Gasilska zveza SRS je ocenila, da je bilo to tekmovanje eno najboljših tako po organizacijski, strokovni in tekmovalni plati v vsej povojni gasilski zgodovini. Tekmovanje so si ogledali poleg gasilskih funkcionarjev republike in občin še predsednik skupščine naše občine tov. Niko Lukež, direktor naše DO mr. Stane Ermenc ter predsednik IO SIS za varstvo pred požari tov. Tone Podobnik.

VREDNO POZORNOSTI

17. septembra so bili na kongresnem tekmovanju gasilskih deset in v Gornji Radgoni med desetimi industrijskih gasilskih društev **VEVŠKI GASILCI SLOVENSKE PRVAKI.**

Prisrčne čestitke, »stare sablje«! Ponosni smo na vas.

Pozdrav ob zaključku velikega tekmovanja; levo je predsednik Mestne gasilske zveze Ljubljana Jože Vidmar, naš komercialist in sodelavec (foto Marjan Penca)

Naši godbeniki popestrili novigradsko posezono

Tradicionalno že naši godbeniki v začetku septembra razveselijo bolj redke goste v Pineti s svojo prijetno glasbo. Tudi letos jih niso razočarali, saj so jim 2. septembra na terasi našega počitniškega doma pripravili koncert veselih melodij. V soboto, 3. septembra, pa jih je Turistično društvo Novigrad povabilo, da bi popestrili novigradsko turistično ponudbo s koncertom pred hotelom Emonia. Tako je ob 18. uri zadonela »naša muzika« in privabila k poslušanju precejšnje število posezonskih gostov in slučajnih mimoidočih turistov in domačinov. Če bi bila informiranost o koncertu Papirniškega pihalnega orkestra Vevče v Novigradu boljša, bi bilo navdušenih poslušalcev še veliko več in na »rivi« bi bilo še bolj živo.

Naši godbeniki so Novigradčane navdušili tako s kvalitetno glasbo kot s svojimi značilnimi ljubljanskimi nošami. Turistični delavci, ki so v Novigradu ne- verjetno aktivni, polni novih idej in načrtov, so se z vevškimi godbeniki dogovorili za sedolovanje tudi v prihodnjem letu. Poleg

drugih zabavnih in kulturnih skupin bodo razveseljevali turiste v mestu sredi polne sezone v »Tednu turizma v Novigradu«, pa tudi na »ribarskih večerih« ne bodo manjkali. Takšne po-

nudbe še dodatno potrjujejo, da je program dela PPO Vevče pravilno začrtan in da so ta naša dekleta in fantje res »prima orkester«.

Vida B.

V prijetnem okolju so godbeniki Papirniškega pihalnega orkestra Vevče pod vodstvom Jožeta Hriberška odigrali koncert na terasi hotela Emonia, prav na Novigradski »rivi«

Poslovili so se

NAŠE MINULO DELO BI BILO LAHKO DRUGAČE VREDNOTENO

MARIJA MIKLAVŽ je prišla v veško papirnico leta 1949 in pravzaprav vso delovno dobo tudi v njej preživela.

»Vse sorte je bilo treba takrat na začetku delati. Kakih sedem let sem delala tudi ponoči, na izmene. Vzgojeni smo bili tako, da smo do vsakega dela imeli odnos. Danes pa ga mnogi sploh nimajo,« pravi tovarišica Marija ob odhodu. Petindvajset let je delala potem v papirni dvorani kot prebiralka števka, zadnje leto pa ji je bilo omogočeno nekoliko lažje delo v OTK, kjer je opravljala naloge pregledovalke papirja. »Veliko težav je bilo treba prebresti. Včasih je bil človek tako razočaran, da bi kar šel, a treba je bilo ostati in vzdržati. Službo sem imela blizu in prebirala sem zelo rada, kljub majhni plači. Delo v papirni dvorani je danes veliko lažje, kot je bilo nekoč. Veliko dela in sredstev je vložila naša generacija v to, kar danes imamo, pa se nikoli ni nihče spomnil, da bi naša velika vlaganja nekako bolje poplačal. Vsa vojna in povojna generacija delavk iz papirne dvorane odhaja v penzijo po težkem delu z majhnim denarjem.«

Težko je bilo včasih iti na delo, toda prijateljstvo, ki je vladalo med sodelavci, je te težave omililo. Marija je vesela, da je dočkala penzijo še kar zdrava. Hvaležni za njen delovni prispevek ji želimo, da bi še dolgo v zdravju uživala med svojimi domačimi.

VEVŠKI KLJUČAVNICARJI SO BILI POVSODI, KAMOR SO PRIŠLI, ZELO CENJENI

Na Vevče je STANE UDOVIČ prišel iz internacije leta 1943 kot mehanik-šofer.

»Oglje sem razvažal v začetku; avto sem vžgal tako, da sta ga konja potegnili, potem sem celo dopoldne vozil po Ljubljani. Na Franciškanskem klancu sem vedno na vrhu ustavil, napolnil peč, in spustil avto po klancu, da je vžgal. Pet- do šestkrat sem peljal na dan v Ljubljano poleg oglja bale in zvitke papirja. Ko sem prišel iz vojske, ki sem jo služil 38 mesecev, sem šel na prakso v Svico in potem pristal v naši šlo-sariji. Česa vsega nismo delali! In to za majhen denar, pa še danes delajo ključavničarji za majhno plačo. Vzdrževanje, ki je bilo nekoč v tovarni tisto, kar je

zenica za človeško oko, že od osvoboditve dalje ni pravično vrednoteno in v Papirnici Vevče vedno caplja nekje zadaj. Ljudje se namreč ne zavedajo, da prav ključavničar naredi pravi papir, saj je ta v redu le, če je papirni stroj dobro vzdrževan. Celo nekateri direktorji niso imeli pravega odnosa do kovinskih delavcev; važni so bili le papirničarji. In to je narobe,« je vedno in še sedaj trdi tov. Udovič, ki za svoje nadvse vestno delo nikoli ni prejel nobenega priznanja. Pa je svoje delo kljub temu vsa leta vestno in z veseljem opravljal. Le včasih izjavi, da mu je edino žal, da takrat, pred dvajsetimi leti, ni šel raje za papirničarja, namesto v kovinsko delavnico. Pa najbrž še tega ne misli čisto resno. »Ničkoliko zahtevnih del smo vevški kovinarji opravili v tovarni. Če se samo spomnim, kako smo predelali ves tovarniški vodovodni sistem, katerega

žil in vzgojil cel kup fantov v dobre delavce.

Veliko, res veliko je njegova generacija naredila v štiridesetih letih. Tudi četrti papirni stroj so naši vzdrževalci postavili v glavnem sami, le trije Svicarji so jim pomagali pri tem. Zgodilo se je, da je za IV. PS prispelo na dan 64 vagonov robe; in ključavničarji so najprej zjutraj zavihali rokave, robo raztovorili in šli potem na delo. Od decembra 1959 do avgusta 1960 so bila dela nared in stroj je stekel. Pa takrat pri delu niso poznali še nobenih rokavic, imeli so slabo orodje in prav nobenega viličarja.

Vevški ključavničarji so bili, kamorkoli so prišli delati ali pomagati, silno cenjeni. Bili so pojem doma in cenjeni tudi izven naših meja, kamorkoli so prišli. Ob remontih so pomagali v papirnicah po vsej Jugoslaviji. Bili so ponosni na svoje delo in na to, da so sploh lahko delali. »Po-

Marija Miklavž

Stane Udovič

ureditev ni hotela prevzeti nobena druga firma, mi pa smo od pomladi do jeseni kopali noč in dan, da smo zamenjali vse cevi; potem smo predelali II. papirni stroj, postavili četrtega, izvedli rekonstrukcijo prvega stroja, nato montirali premaz, potem so prišle na vrsto tapete in toplotna in na koncu še peti papirni stroj.« Udovičeva skupina ključavničarjev je bila vedno in povsod prisotna.

»Gorje, da bi kdaj stale vevške turbine! Potem smo jih pa kar naenkrat zmetali stran. In v vseh letih dela mi nikdar nikoli ni prišlo na misel, da kdaj česa ne bi naredil,« pravi Stane in tudi mi to vemo, saj ga vsa leta poznamo. Zato so mu toliko bolj kodrali živce tisti mlajši, ki do dela niso imeli prav nobenega odnosa. Pa jih je veliko prevzgo-

nosen sem bil na to, če sem bil ponoči dežuren,« pravi Stane. »Čutil sem, da je od mene odvisno, ali bo teklo vse v redu ali ne. Danes pa teh občutkov pri mlajših ni zaslediti. Žal. Delovna disciplina, ne da je slaba, enostavno je ni. Včasih so nam fantje pri strojih pomagali, delali smo drug z drugim, bili smo vsi domači ljudje. In res smo delali; pa čeprav so bili to težki časi, so vendar bili najlepši.«

Včasih ni bilo 50% popravil zaradi gole malomarnosti, kot je to slučaj danes. Mazanju, ki je osnova dobrega teka stroja in ki je tisto, s katerim se da marsikaj prištediti, ne posvečamo nobene prave pozornosti. Preveč je nepazljivosti in premalo sankcij.

Ko smo tov. Udoviča vprašali, kaj meni o rekonstrukciji IV. papirnega stroja, je dejal: »Kar prepozni smo že zanjo. IV. PS je zelo dotrajan; mletne naprave so izrabljene, veliko je že gnilega in velika škoda je, da se k rekonstrukciji ni prej pristopilo. Konstrukcija IV. PS je tako enostavna, da se da na hitro marsikaj popraviti in predelati, pa bi mašinka zopet tekla kot ura. Če se spomnim, pri rekonstrukciji II. PS ni bilo skoraj nobenih komplikacij, pri III. PS pa kar veliko. Pri tem IV. stroju pa jih tudi ne bi smelo biti.«

Vse, dobro in slabo je dala skozi Udovičeva generacija. Bila je priča lepemu razvoju delovne organizacije, vsem hitrim, dinamičnim spremembam. Stanetov delovni odnos je lahko vzor vsej današnji generaciji; v vseh štiridesetih letih je opravil vse, kar mu je bilo naloženo, dodal še precej več, vzgajal mladi rod in v vsem času ni niti enkrat samkrat zamudil na delo; ob pol šestih je vedno bil v delavnici. Vevški papirničarji smo mu za vse to, za ves njegov doprinos k delu in napredku, iskreno hvaležni. Prijetno nam je, da ob slovesu slišimo besede, kot jih je izrekel Stane: »Vesel in ponosen sem, da sem delal v vevški papirnici; nikoli je ne bom pozabil.« Ob tem nas navdušuje misel, da se bomo še srečevali.

Ob zasluženem odhodu v penzijo mu želimo zdravja in še veliko srečnih let v krogu najdražjih.

Vida B.

Duša in Srce Turističnega društva Novigrad sta predsednik Jože (na sliki) in tajnik Dario Likovič. Nad našimi fanti sta bila navdušena in nadaljnja srečanja so zagotovljena

Nepozabna pot

Misel na to, da je treba nekaj storiti ob 10-letnici najinega prvega pristopa na Triglav, se je porodila že poleti na morju. Tako bolj za šalo sem predlagal prijatelju Branetu, da bi šla kar od doma peš na našega očaka. Vsa družba se je smejala, dajala čudne pripombe, celo nekaj besed o »Studentu« je bilo... Jaz pa sem si mislil svoje; ko se je bližala v septembru slovesnost ob otvoritvi prenovljenega triglavskega doma ob dnevu planincev, sva se z Branetom res odločila, da vzameva pot pod noge.

Lepo jutro je bilo tisto sredo, ko sva krenila proti Orljam in dalje po Golovcu v Ljubljano. Čez nekaj križišč sva prišla v podhod južne železnice, nato po Tivoliju in naprej čez Rožnik. Sonce je že močno sijalo. Že sem čutil težo nahrbtnika, ki je bil doma še kar lahek. Tu pa sva že ugotovila, da najini ljubi ženkici nista skoparili z dobrotami. Pri Jelenu v Šentvidu sva se dobro podprla, krenila levo skozi vasi do Medvod, nato pa desno ob Savi. Spotoma sva si ogledala gradnjo hidroelektrarne Mavčiče. V bližini tovarne Planika pri Kranju sva si na deskah uredila ležeč položaj, odpočila noge, nato pa nadaljevala pot do Naklega, kjer sva prespala. Naslednji dan sva preko Brezij urezala poljsko pot naravnost proti Zirovnici. Tako je bila na najini levi strani rojstna hiša velikega pesnika Prešerna, na desni v Draslovčah pri Breznici pa pisatelja Frana S. Finžgarja.

Že na tej poti nama je očak Triglav razkazoval svoje mogoče-

no oprsje, naju vabil, a bila sva še precej daleč.

Prispela sva do Hrušice, kjer bo menda enkrat predor za cestno povezavo z Avstrijo; tu sva drugi dan zaključila.

Zjutraj, ko so zvezde še lepo sijale, sva že šla proti Mojstrani, tam po oni strani Save. Kam zdaj? Ali skozi Vrata v Kot ali čez Krmo? Odločila sva se za Kot. Pot po dolini se vleče, je pa lepa in tudi vzpon se nekako izgubi v vijugah in ob lepih pogledih na dolino in po vrhovih. Že spodaj sva dohitela planinko, ki bi tudi rada šla na Staničev dom. Zmenili smo se za hojo v troje. Imela pa je žal večje želje, kot je premogla moči. Težko je

šlo. Brane, mlajši in močnejši od mene, je nosil še njen nahrbtnik, jaz pa sem jo spodbujal pri hoji, meril njen srčni utrip (samo na roki!) in tako smo le prišli do Staničeve koče, kjer nama je najino prijaznost plačala z malico in prenočiščem.

Bil je že petek in popoldne se je začelo vreme kisati. Megla se je valila semčez tam nekje od Kriških podov in rosilo je že. V tem času je prišlo do koče tudi 25 pevcev iz Kroke, ki so naslednji dan ob odprtju novega triglavskega doma na Kredarici zapeli štiri pesmi.

Prespali smo v depandansi Staničeve koče, kjer je bilo vsega: smeha, petja in pijače. Veselja

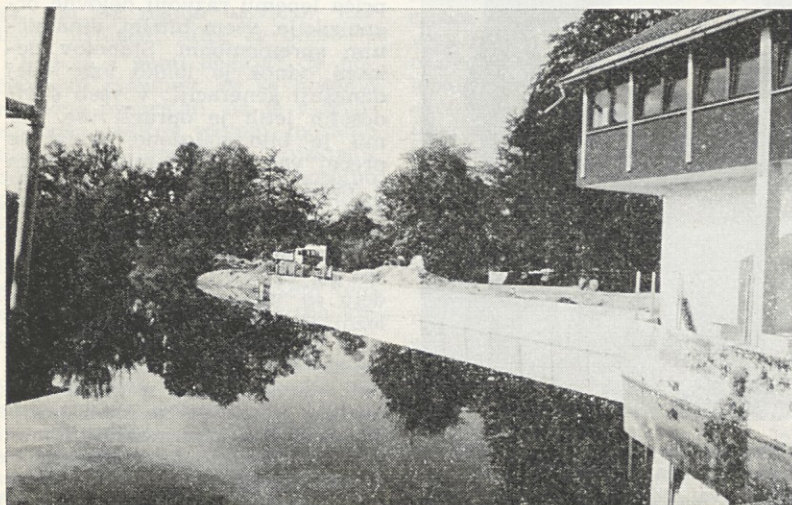
Franc Pleško in Brane Jančar na vrhu očaka Triglava lanskega avgusta

Predpriprave za turbine »Vevče«

Izredno vroče in suho poletje — tako nizkega vodostaja Ljubljanske niso izmerili že 40 let — nam je omogočilo nekatera obnovitvena dela na vevškem jezu, čiščenje struge Ljubljanske ter sanacijo obrežnega zidu pri tapetah. Dela je kvalitetno in v roku izvedla SCT. Vsa navedena dela spadajo v okvir investicijskega vzdrževanja in so priprave za normalno obratovanje vodnih turbin na levem in desnem bregu.

Med sanacijo obrežja pri tapetah

Obrežni zid je narejen. Del predpriprav za turbino na levem bregu je tako opravljen

ni skalila niti podivjana narava, ki si je dala duška z divjanjem vetra, grmenjem in celo s snegom si je postregla.

Četrty dan, v soboto, sva že zgodaj odrinila po snegu čez Rež in Kredarico do lepega novega triglavskega doma. Tu je bilo res kaj videti. Vse novo. Fasada iz novih skodel in valovitega aluminija, notranjost pa vsa v lesu; mize, klopi in stoli — sam hrastov les. Čudovit občutek.

V recepciji stoji doprni kip župnika Jakoba Aljaža, v dnevnem prostoru pa je njegov portret. In prav je tako, saj je bil Aljaž pravi Slovenec in njegov triglavski dom je bil vedno ponosno slovensko gnezdo, ki so ga občudovali mnogi narodi.

Prijetno nama je bilo ob pogovoru z vodjem obnove triglavskega doma Gregorjem Klančnikom. Pokramljali smo tudi z načelnikom GRS Albinom Vengustom, ki je bil kar razočaran nad Vevčani; »A samo dva sta prišla?« je začudeno vprašal.

Vzpon na vrh Triglava so odsvetovali zaradi snega in ledu! Toda moj kolega Brane ni vzdržal brez vrha in se je vseeno podal nanj. Zelo sem bil v skrbeh zanj; kaj vse ti pride na misel takrat, ko nekoga čakaš! Vremenske razmere so bile obupne, pot na vrh težka in nevarna. Ko sem ga končno spet ugledal in mu stekel nasproti stisniti roko, nisem mogel zadržati solza.

Zvečer je bilo v novem domu veselo. Pevci so kar naprej še peli, pa tudi drugi smo nekaj pesmi vkup spravili, zraven pa seveda krepko vriskali.

Prispela sva v novem triglavskem domu čisto zgoraj in to zastonj, ker sva tudi midva finančno prispevala za naš novi dom.

Lep sončen dan se je kazal, ko sva v nedeljo sestopala s Kredarice v Krmo. Tam smo praznovali dan planincev in se popoldne z avtobusom odpeljali domov.

Približno 40 km poti sva z Branetom pretolkla na dan, vsak kilometer nepozabne. Iz Podmolnika na vrh Triglava — ne, tega z besedami ni moč opisati; to moraš doživeti, občutiti.

Franc Pleško

Brezvezno jutro

Do davola i ovo jutro!
Nadoh je negde dole
na kraju našeg sela;
čini mi se kod škole.

Krenusmo zajedno
bez i jedne reči.
Lepa, da se zaljubiš,
da poludiš, da klečiš.

Da ne veruješ.
Ne verujem,
da smo preko reke več;
žurimo uz polje,
kroz šumarak,
ko da će nam nešto uteć.

Evo, već smo tu
na mojoj postelji.
Govori, da me voli;
ljubi me.
Neverovatno,
pa mi smo već goli!

Hoću da je stisnem,
nemam snage.
Ipak stisnuh je,
jako, jako.
I taman... taman...
Al prođe ovaj san.

Jovan Đurić

Pesma za Mariju

Kad me je pitala, zašto baš nju hoću,
zašto tražim, da budem kraj nje,
našao sam iza sebe nekoliko godina,
našao sam njeno ime — Marija.

Setio sam se nekih bivših putovanja,
Gorizia — Doberdob — SSG Trieste,
setio sam se jedrih bedara ispod plavih
hlača
i jedrih dojki izpod modre veste.

Stvarno, ona vesta, što je sad ne nosi?
Ah! divna, predivna ta vesta bila je za nju
Posle tih godina čini se da volim
i modru vestu i Mariju.

A kad joj to rekoh, pomalo nespretno,
to, da volim nju i te stvari njene,
čitala je poraz srce moje u grudima,
i spremala odgovor za mene.

Rekao sam sve i što nisam smeo;
priznao joj, da je nežno me ubila;
slutilo je poraz srce moje u grudima,
dok je ona mirno svoje piće pila.

Ustadosmo, ništa ne rekossmo,
posle svega osetih da padam,
podneo sam poraz kroz utjehu,
možda je dovoljno, da se lepom nadam.

Jovan Đurić

KADROVSKA SLUŽBA POROČA

ZA MESEC AVGUST

Prišli:

Ulčar Darko — skladišni delavec
Oblak Zlatka — pripravnica
Mihelčič Jože — pripravnik
Štefančič Janez — vnašalec vlaknin
Kovačič Mladen — obratni laborant
Čoralic Zekira — snažilka-obratna
Keber Boris — pripravnik

Odšli:

Špilek Anica — dovažalka — upokojena
Pavčič Franc — progar-predelavec — upokojen
Mumlek Borislav — vodja preč, rezal. stroja
Štefančič Janez — vnašalec vlaknin
Javorič Roman — garderober — pren. za dol. čas
Ilc Cvetka — snažilka obratna — pren. za dol. čas

Rodili so se:

Vokić Vasu sin Darko
Ložar Ilonki in Marjanu sin Marjan
Jeleč Marku sin Juraj
Marolt Ivici sin Jure
CESTITAMO!

Poročili so se:

Žajdela Darko z Nared Marjanco
CESTITAMO!

ZA MESEC SEPTEMBER

Prišli:

Penca Marinka — pripravnica
Lampelj Mojca — evidentičar v VRS
Vodnik Anton — pomožni delavec
Hribar Robert — pomožni delavec
Jerih Mirko — tiskar
Babnik Vojko — električar III
Pahor Igor — pom. vodje preč, rezal. stroja — iz JLA
Hribar Janez — obratni laborant
Grigič Antun — vnašalec vlaknin — iz JLA
Igrishita Enver — vodja dodel. stroja — iz JLA
Škrjanec Vili — etiketar — iz JLA

Odšli:

Kocjančič Sašo — vodja kopaljšča — pren. za dol. čas
Razdevšek Bojan — vodja kopaljšča — pren. za dol. čas

Markovič Srečko — natakar — pren. za dol. čas
Thuma Darija — servirka — pren. za dol. čas
Perinovič Savo — servir — pren. za dol. čas
Škvorc Mirko — garderober — pren. za dol. čas
Žgajnar Uroš — garderober — pren. za dol. čas
Pečnik Stanka — pripravnica — pren. za dol. čas
Urbanc Stana — dovažalka
Čoralic Zekira — snažilka obratna
Grubelnik Darvica — dovažalka
Krčič Djordje — mlinar — umrl
Udovič Stanislav — namestnik vodje kov. del. — upokojen
Miklavž Marija — pregledovalka — upokojena

Poročili so se:

Vidic Fanči z Bokal Filipom
Krasniqi Rrahim z Djezide Rubovci
Andrijanić Marjan z Bojano Uršič
Pleško Marjan z Emo Bogataj
CESTITAMO!

Rodili so se:

Muranovič Izetu hči Sanela
Isakovič Muhamedu hči Sebiha
Muratovič Sevadu hči Sanela
Cunjak Zorici sin Goran
CESTITAMO!

NAŠE DELO

Glasilo delovne organizacije Papirnice Vevče — Izdaja ga delavski svet — Izhaja vsak mesec — Glavni in odgovorni urednik Vida Bartol — Uredniški odbor: Razdevšek Jožica, Zajec Ignac, Marolt Jože, Fras Franc, Razdevšek Silvo, Bogovič Ivo, Grad Andrej — Tehnični urednik: Marjan Ivanuš, CGP Delo, TOZD Delavska enotnost, Ljubljana, uredništvo za urejanje glasil delovnih organizacij — Tisk tiskarne Tone Tomšič, Ljubljana — Naslov uredništva: Papirnica Vevče, Vevška cesta 52, 61260 Ljubljana-Polje. Po mnenju Republiškega sekretariata za informacijo št. 421-1/72 z dne 21. 1. 1976 šteje ta publikacija med proizvode iz 7. točke prvega odstavka 36. člena zakona o obdavčenju proizvodov in storitev v prometu, za katere se ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.